

БАЧКИ

КУТАК

бр. 27
јун 2019.
ГОДИНА XIII

2019 EXHIBITION

Global Goals

Peace and Justice

No Hunger

Quality Education

Gender Equality

Andela Rakic

ЂАЧКИ КУТАК

бр. 27
јун 2019.
ГОДИНА XIII

Драги наши читаоци,

Овај број има посебну тежину јер је и ова школска година имала потпуно особену природу, динамику и вредност. Наша школа је укорачила у IV породицу, добили смо акредитацију и за РУР I МУР програм. Уз национални програм који ћемо пратити, интернационални садржаји ће само проширити интелектуалне видике и духовне хоризонте нашим ученицима и наставницима. Спремно ступамо на светску образовну позорницу и сигурни смо да ћемо је својом креативношћу и знањем обогатити.

У име уредништва
Весна Луковић

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога
Главни и одговорни уредник : Ива Кнежевић 8А
Ментор главног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор:
Гордана Мишковић, Ненад Лазић, Слађана Ристић, Бранислава Грубишић, Гордана Јосимов, Данијела Андрејић, Тијана Срдановић, Дијана Вукадиновић, Данијела Ђетковић, Божидар Радусин, Данијела Бакић, Весна Затежић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Светлана Радовић, Јелена Дардић, Ива Спасић, Весна Рикало, Зоран Мишић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Ена Стојановић, Марина Миловановић, Весна Луковић
Лектор - Весна Луковић

Новинари :
Андреа Старчевић, Лола Керешевић, Елена Ђокић, Ања Кошанин, Тамара Лечић, Андреј Луковић, Александар Василић 6А, Марија Дикановић, Ена Зифра, Зора Пазман 6Б, Вања Антић 7Б, Ива Кнежевић 8А, Леа Марић, Ива Ђурчић 9А, Софија Терзић 9Б

Насловна страна: Анђела Ракић 5В
Дизајн: www.printandscreen.rs

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“ - Број 27.

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

ПЕТ ПЛУС

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

МАТУРАНТИ

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

И ЈОШ ПОНЕШТО...

НАШЕ ПЕРО

КАШ МОЗАИК

УПЕШИ

Интервју са Петром Огризовићем, координатором МУР програма и наставником математике у нашој школи

Који год критеријум да смо укључили, наставник Петар је морао да буде наш избор - савршен предавач, творац особене магије на сваком часу, бескрајно духовит, сусретљив и отворен за комуникацију, врстан педагог, спреман за прави савет и добронамерну критику - увек. Зато је и постојала потреба да баш њега интервјуишемо, повод је сада најснажнији, а и изговор пред осталим наставницима.

Међународна организација *International Baccalaureate (IB)* постоји већ 50 година и нуди изазовне и захтевне програме. Најпознатији *IB* програм је Међународна матура, *Diploma Programme (DP)*, који се у „Пуђеру“ реализује од 2006. године. Од априла ове 2019. године, наша школа је акредитована за још два програма – *Primary Years Programme (PYP)* и *Middle Years Programme (MYP)*. Тим поводом разговарамо са Петром Огризовићем, координатором *MYP*-а.

• Честитамо Вам на акредитацији МУР програма у нашој школи. Можете ли нам рећи шта је *IB* филозофија?

Хвала на честиткама. Честитам и ја вама, јер је увођење овог програма заједнички успех целе „Пуђер“ заједнице – управе школе, свих наставника, ненаставног особља и наравно, ђака и родитеља, без чије подршке и активног учешћа не бисмо остварили овај резултат.

IB је створен са циљем да помогне развоју младих,

образованих, истраживањима склоних људи који ће стварати бољи и мирнији свет кроз међународно разумевање и уважавање. Програми које *IB* нуди присутни су у више од 5000 школа широм наше планете. Веома смо срећни што је и „Пуђер“ део те велике породице.

• Како је изгледао пут до акредитације МУР-а?

Као и увек када у животу желите да постигнете нешто велико, потребни су вам визија, знање, време и упорност. Оснивачи школе увидели су да се наш систем довољно развио да би могао да започне трансформацију у смеру међународно признатог образовања, заснованог на учењу контекста и разумевању концепата. Од основне идеје, пут је даље водио кроз мноштво различитих активности усмерених ка испуњењу свих захтева које *IB* поставља пред школе кандидате. На том путу несебично нам је помогао господин Пол Хоркан, наш *IB* консултант, али и бројни водитељи радионица којима су присуствовали наши наставници, као и људи широм света, које несебично деле знања и искуства у раду у школи. Најважнији део посла реализовали су наставници у „Пуђеру“ и ја сам им на томе неизмерно захвалан. Било је тешких тренутака, али кроз све смо прошли заједно и сада, када се осврнемо, можемо да будемо поносни на резултат који у Србији није постигла ниједна национална школа пре нас. Посебно истичем чињеницу да смо од 95 *IB* захтева, које смо испунили, за чак 20 добили похвалу да смо превазишли очекивања. То се нарочито односи на посвећеност програму, комуникацију у школи, језичку подршку, наставни процес, сарадњу међу наставницима и ваннаставне активности.

• Како ће се усклађивати национални и интернационални програм?

Ти програми су већ усклађени. Једна од предности *MYP*-а јесте у томе што се национални садржаји могу лако уклопити у међународни оквир. То је зато што *IB*, на овом нивоу образовања, у први план ставља начине

учења и поучавања, а не наставне садржаје. Одлуку да задржимо национални програм као окосницу МУР-а у „Руђеру“ похвалила је и комисија IB-а за акредитацију. То практично значи да ће наши ученици добити оно најбоље из оба система.

• Како је било Ваше детињство?

Безбрижно, упркос тешким и несрећним временима у Србији током последњих деценија двадесетог века. Нисам оскудевао у подршци и љубави породице и на томе ћу заувек бити захвалан својим родитељима, мајци Љиљани и оцу Илији.

• Да ли сте били несташни као дете?

Рекао бих да нисам, ако бих се поредио са неким својим вршњацима. Али, ако бисте питали моје комшије и неке наставнике, вероватно бисте добили другачији одговор.

• Јесте ли волели школу?

Јесам. Зато сам и изабрао наставнички позив.

• Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Математика. Од првог дана школе. Осим породице, љубав према овом предмету улили су ми и моја учитељица Милица, као и наставник Радован у основној школи и професорка Мирјана Лековић у Гимназији „Урош Предић“ у Панчеву.

• Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Током школовања имао сам неколико омиљених наставница и наставника, а међу њима су сви малочас поменути. Заједничко им је да су били строги, али правични, духовити, увек спремни да разговарају са ученицима, да их чују и да им помогну. Најважније од свега – били су доследни у свему што су радили.

• Шта сте, као дечак, хтели да budete кад порастете?

Као и свако дете, лутао сам са тим жељама - глумац, новинар, капетан брода, зли/луди научник, радијски водитељ и наравно - наставник...

• Шта сте читали у детињству?

У основној школи највише сам волео да читам оно што су писали Градимир Стојковић и Мошо Одаловић. Драго ми је што су њихова дела сада саставни део школске лектуре. Посебно ми је задовољство што сам, захваљујући „Руђеру“, упознао господина Одаловића, аутора омиљене ми збирке песама „Друже тата, кућни команданте“.

• Наше наставнице српског језика и књижевности често истичу Вашу говорну културу и писменост. Како се до тога долази?

Мислим да је кључно да читате, слушате и да пишете, као и да будете спремни да чујете критику и исправите своје грешке. Необично је важно и да имате посвећене наставнике матерњег језика, а ја сам имао такве, баш као што их имате и ви у „Руђеру“.

• Који је рецепт за љубав према математици?

Отворен ум за суочавање са проблемима, много вежбања и упорност да увек идете напред. Нешто слично бављењу спортом, уметношћу или било чему другом у животу што вас занима. Ако додате бар мрвицу љубави према овом наставном предмету – успех је загарантован.

• Шта је слично између Вас и Косте Вујића, лика којег сте и глумили у представи наше гимназије?

Заједничке су нам љубав према професорском занимању и љубав према доброј храни.

• Учествовали сте у реформи наставног програма. У којем правцу иду промене?

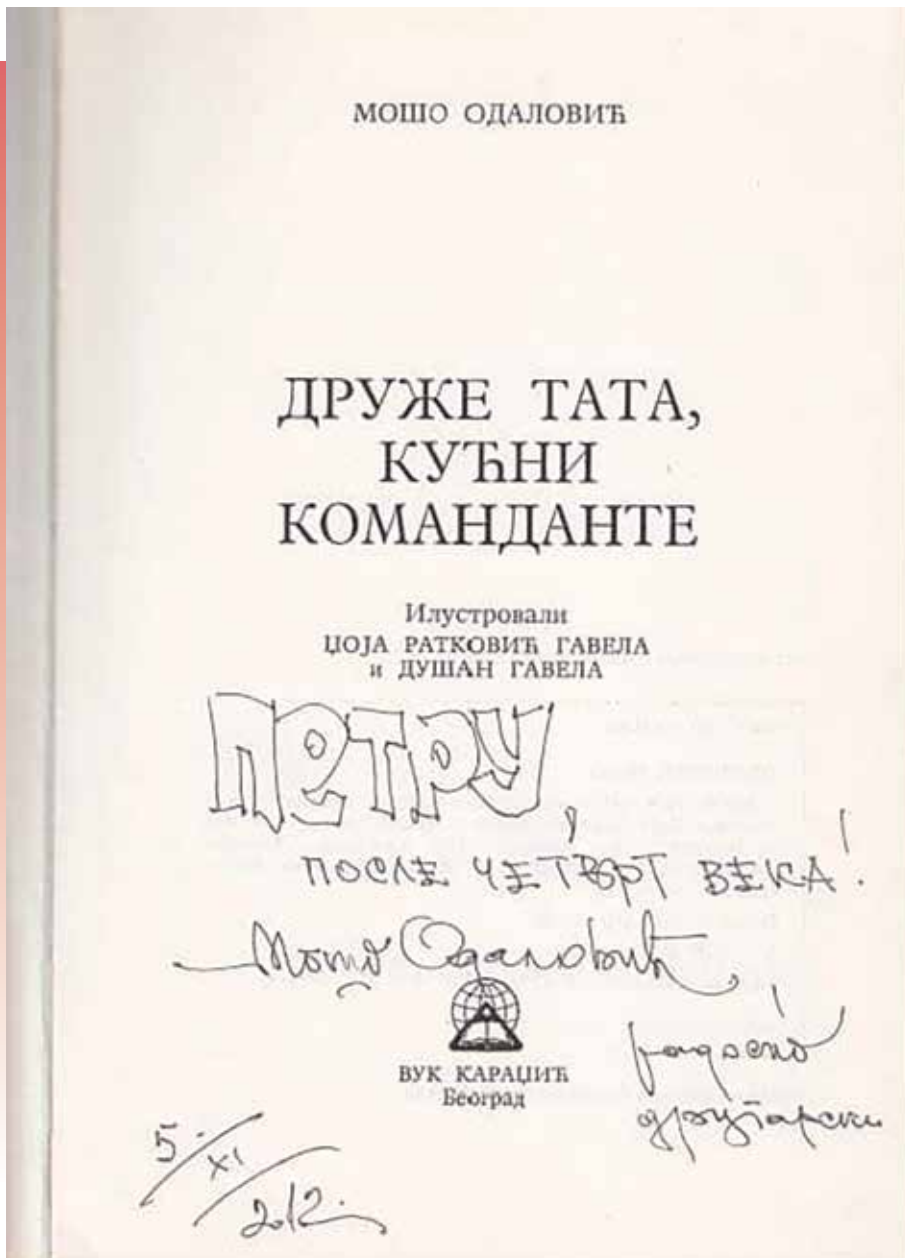
Промене су усмерене ка пројектној настави, развоју међупредметних компетенција и функционалних знања. Биће потребно време да се спроведу, али велики кораци су већ начињени.

• Аутор сте и уџбеника за математику. Како изгледа рад на писању уџбеника?

Писање уџбеника је креативан посао у који може да се утка мноштво искустава из учионице. Процес траје неколико година и подразумева много непреспаваних ноћи. Не знам да ли бих се поново упустио у такву авантуру.

• Атмосфера на Вашим часовима је посебна. Како се то постиже?

Хвала, лепо је чути да ученици тако доживљавају моје часове. Сигуран сам да је атмосфера условљена чињеницом да предајем математику, која изузетно занимљив и интелектуално изазован предмет. Са друге стране, предуслов за добар рад на часу је поштовање правила и дисциплина, а ја на томе инсистирам. Моји ученици тачно знају шта значи кад кажем „Не диши!“, или у којим, посебним, ситуацијама смеју да ме питају да оду „код лековите Јаце по чудотворни медикамент“. Вероватно ме због те строге прати и надимак „Злогризивић“.

• Одакле црпите енергију за многобројне активности и интересовања?

Када радите оно што волите, све се постиже лакше. Наравно, енергију ми дају и разни гурманлуци и посланице.

• Верни сте читалац нашег часописа. Имате ли неку сугестију за нас?

Наставите да осликавате дух и живот „Руђера“ и увек ћете бити на правом путу.

• Из добро обавештених извора сазнајемо да сте најважнији стуб у хуморној атмосфери која влада у зборници.

Одакле ли добијате све те информације? Волим да се нашалим и да са људима делим осмехе, а зборница је право место за то, јер је нама наставницима, хумор често неопходан. Све је лакше и лепше уз осмех.

Најпознатији пијанисти

Српска музика је укорачила у просторе светске музике захваљујући многим пијанистима – Кемалу Гекићу, Наташи Вељковић, Станиславу Недељковићу, Сари Вујадиновић, Александру Седлару, Александру Маџара.

Пијаниста Александар Маџар је један од најзначајнијих српских виртуоза на клавиру. Маџар је са само четрнаест година уписао Факултет музичке уметности у Београду, а специјализацију завршио у Москви на Конзерваторијуму „Чајковски“. Током каријере свирао је са Београдском филхармонијом, Берлинском филхармонијом, Краљевском филхармонијом, Би-Би-Си филхармонијом и Би-Би-Сијевим шкотским симфонијским оркестром. Свира широм Европе и професор је на Фламанском краљевском конзерваторијуму у Бриселу и на Академији за музику и позориште у Берну.

Александар Маџар

Александар Сердар

Пет интересантних прича о композиторима

Због своје љубави према храни, Хендел је често био приказан као „дебела свиња“. У једној карикатури Хендел је приказан као свиња која седи на бурету и свира оргуље.

Моцарт је написао увертиру своје опере „Дон Ђовани“ само дан пре премијере. Забављајући се са друговима, неко га је питао да ли је написао увертиру. Тада је схватио да је заборавио на њу и написао ју је у невероватно кратком времену.

Бах је често долазио у кафе Цимерман где би попио три до четири чашице кафе. Због овога, Бах је написао песму „Кантата о кафи“ о жени која жели да престане да пије кафу.

Када је имао 25 година, Антонио Вивалди је постао свештеник. Звали су га „Црвени свештеник“ зато што је имао црвену косу.

Француски композитор Ерик Сатје је јео само белу храну и носио је чекић са собом када је ходао по граду.

Клавир

Реч клавир (*Piano*) је скраћено од *pianoforte* италијанског термина за верзије инструмента с почетка 1700. г. Овај инструмент настао је као побољшана верзија чембала – инструмента који изгледа слично као клавир, али је начин добијања тона код њега мало другачији.

Pianoforte

Клавир је конструисао Бартоломео Кристофори у Италији око 1700. године (тачна година није позната). Спада у групу инструмената са клавијатуром. Због својих великих техничких и изражајних могућности клавир је један од инструмената са најбогаћом музичком литературом. Музика за клавир најчешће се пише у два линијска система. Горњи систем се углавном изводи десном руком, и најчешће се записује у виолинском кључу, док се доњи систем углавном изводи левом руком и записује у бас-кључу.

Делови клавира су: резонантна (акустична) кутија, звучна плоча, струне (жице), метални рам, чекићи (обложени чврстим филцем), клавијатура (већина клавира има ред од 88 црних и белих дирки), педале (одржавају трајање нота).

Постоје два типа клавира: велики клавир и усправни клавир. Велики клавир се користи за класична соло извођења, камерну музику и уметничке песме. Он се често среће на џез и поп концертима. Усправни клавир, који је компактнији, најпопуларнији је пошто је мањи и често се користи за кућно музицирање.

Piano

Временом, клавир се мењао и пратио трендове (класицизам, романтизам, импресионизам). Његова популарност почиње у периоду класицизма што показују дела (сонате и концерти) бечких класичара (В. А. Моцарт и Л. В. Бетовен), да би у периоду романтизма био најпопуларнији инструмент (Фредерик Шопен, Роберт Шуман, Франц Лист, Феликс Менделсон).

Поред класичне музике, клавир је нашао широку примену у џезу, традиционалној и популарној музици за соло и групно извођење и као пратња.

Ива Кнежевић 8А

Piano

У посети фитнес центру

У петак 11.1. 2019. ученици 4А, 4В су били у посети Фитнес центру „Ве Well“ у оквиру теме „Who we are“. Професионални тренери су разговарали са децом о здравим стиливима живота и упутили их у то које вежбе су најефикасније за развој трбушних и леђних мишића који омогућавају правилно држање кичменог стуба. Сазнали су и о важности правилне исхране за развој мишића и стекли су способност да разликују здраву храну од нездраве.

У Железничком музеју

У оквиру теме „Како се организујемо - саобраћај“, ученици 2А, 2Б били су у Железничком музеју. Уз предивне експонате слушали су занимљиву причу о настанку железнице, као и о знаменитим људима који су осмислили и основали железнички саобраћај.

Прича о Светом Сави

Продужени зимски распуст ученике 6А, 6Б и 7А, 7Б је омолио да гледају представу „Прича о Светом Сави“ када је то првобитно било планирано, али су зато били касније у позоришту „Душко Радовић“. Живот Светог Саве, о којем није било много непознаница, представљен је на веома занимљив и уметнички убедљив начин. Заиста је било право уживање гледати представу.

У Дому омладине са Аном Франк

Ученици 8А, 8Б били су на позоришној представи „Ана Франк“ 18. 3.2019. г. После прочитане лектире и анализе на часовима, судбину несрећне јеврејске девојчице пратили су и у живој позоришној уметности. Режија представе је била одлична, глумци уверљиви, музика упечатљива и изузетно уклопљена у сценски покрет и поруку представе. Реакције наших ђака су биле у складу са јаким емотивном и трагичном потком коју носи комад.

„Мачак у чизмама“

Најмлађи ученици наше школе били су на представи „Мачак у чизмама“ у Малом позоришту „Душко Радовић“. „Мачак у чизмама“ једна је од најпознатијих бајки. Она има и елементе басне јер садржи персонификацију животиња које имају људске особине. Прича говори о мудрој и веома способном мачку који је својом домишљатошћу успео да помогне своме господару да стекне богатство и освоји руку краљеве јединице. Поука приче је да својом памету и вредним радом, упркос недостацима или тешким животним околностима, можемо себи да створимо живот какав желимо.

У Музеју афричке уметности

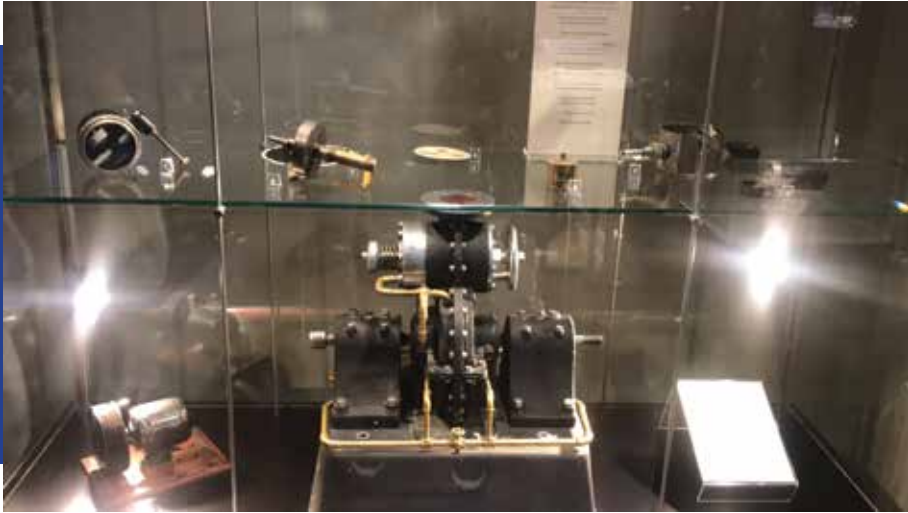
У петак 12. 4. 2019. ученици 4А, 4Б су посетили Музеј афричке уметности са циљем да се упознају са географским открићима у оквиру теме „Где се налазимо у времену и простору“. Истражили су специфичности природних и друштвених услова за живот на овом далеком континенту. На крају посете су учествовали на радионици за израду ритуалних маски.

Посета Музеју „Никола Тесла“

У оквиру теме „Како свет функционише“ - Проналасци, ученици 2А, 2Б били су у посети Музеју „Никола Тесла“. Радо су били учесници огледа, заинтересовано су слушали и гледали филмове о научнику светског гласа, али су и делили информације које поседују.

На општинском такмичењу из енглеског језика и немачког језика

И ове школске године на општинском такмичењу из енглеског језика и немачког језика одржаном прошлог викенда у Основној школи „Милош Црњански“ наши ученици показали су да су сјајни познаваоци језика. Похваљујемо запажене резултате које су оствариле ученице 9Б, а нарочито Миа Трифуновић и Јана Карановић које су се гласирале на наредни ниво такмичења. Желимо им много успеха на наредном нивоу такмичења које ће се одржати 23. марта.

„Срећан рођендан, краљице Гу Гу“

Ученици 1А, 1Б и 2А, 2Б посетили су Позориште „Пуж“ како би гледали премијеру представе „Срећан рођендан, краљице Гу-Гу“. Као и увек, глумци су оправдали очекивање свих посетилаца.

Хипо „Енглески без граница“

У петак 1. марта 2019. године, ученици од 5. до 8. разреда су и ове године учествовали у прелиминарном кругу „Хипо“ такмичења које се одржало у нашој школи. Хипо „Енглески без граница“ је међународно такмичење које промовише енглески језик, подстиче ученике широм света да се такмиче у знању енглеског језика и побољшава сарадњу међу наставницима. Такмичење развија заједнички осећај идентитета и интеграције. Главни циљ је стварање и неговање пријатељских односа, међународног разумевања и духа спортске конкуренције међу младима заинтересованим за енглески језик из целог света.

Велико хвала свим ученицима који су учествовали у прелиминарном кругу. Осам ученика се квалификовало за полуфинале: Нађа Весић, Реља Карановић, Анђела Вучковић, Андреј Иванић, Будимир Радојевић, Ива Кнежевић, Миа Трифуновић и Андреј Нестеренко. Браво, идемо даље!

Градско такмичење из енглеског језика

На градском такмичењу из енглеског језика одржаном прошле суботе у Основној школи „Доситеј Обрадовић“ наше ученице Јана Карановић и Миа Трифуновић су освојивши друго и треће место још једанпут доказале да су међу најбољим познаваоцима енглеског језика у Београду.

Честитамо им на сјајним резултатима које су оствариле и настављамо да их бодримо!

Општинско такмичење из математике

У суботу 2. марта, одржано је Општинско такмичење из математике. Наша школа, учествовала је са 22 ученика. Наши ученици су постигли завидне резултате, али због јаке конкуренције само њих двоје се пласирало на градско такмичење.

Ученици који су се пласирали на градско такмичење су Филип Димитријевић 8Б са освојеном првом наградом и Лука Јанковић 8Б са освојеном првом наградом.

Градско такмичење из хемије

На градском такмичењу из хемије, за ученике основне школе, наш ученик седмог разреда, Јефим Чубаков, освојио је треће место. Овом приликом помињемо и да је Јефим пре свега месец дана освојио треће место на општини Чукарица. Током ове недеље комисија ће саставити коначну ранг листу учесника републичког такмичења из хемије за 2019. годину. Све честитке Јефиму на сјајном успеху и начину на који представља своју школу.

Такмичење из географије

На општинском такмичењу из географије 10.3.2019.г. у ОШ „Ђорђе Крстић“ наша Дуња Миленић је освојила 3. место. Поносимо се њеним успехом.

Браво, браво

У ОШ „Уједињене нације“ одржано је 17.3.2019. г. општинско такмичење из српског језика и језичке културе. Резултат вас неће изненадити јер је већ успостављена лепа победничка традиција претходних година. Нађа Весић 6Б и Миа Трифуновић 9Б су освојиле 1. место, а 2. место Ива Кнежевић 8А и Дуња Миленић 9Б. Филип Димитријевић 8Б је заузео треће место. Похваљујемо и успех Реље Карановића 6Б који је освојио 70%.

Још једном - БРАВО

Наши такмичари из српског језика и језичке културе су учествовали на градском такмичењу 6.4.2019. у ОШ „Павле Савић“. Наравно, постигли су сјајан успех. Ива Кнежевић је освојила 1. место, Филип Димитријевић 2. место, а Нађа Весић и Миа Трифуновић 3. место. Похваљујемо Дуњу Миленић којој је фалио један поен за 3. место. Иву Кнежевић и Филипа Димитријевића ћемо подржавати на републичком такмичењу које ће бити 25.5.2019.г. у Тршићу

Браво, Фићо и Иво!

Републичко такмичење из српског језика и књижевности је одржано традиционално у прелепом Вуковом Тршићу 25.5.2019. г. Наша Ива Кнежевић је од 20 поена имала 17 и фалио јој је поен за 3. место, а Филип Димитријевић је са 18 поена освојио 3. место. Поносимо се Фићиним и Ивиним успехом!

У посети Ватрогасно спасилачкој јединици „Кошутњак“

Наши најмлађи ученици посетили су у среду 20.03.2019. године Ватрогасно спасилачку јединицу „Кошутњак“. У оквиру ове интересантне посете ђаци су обишли просторије Ватрогасно спасилачке јединице, контролне собе где долазе хитни позиви и видели и испробали делове опреме и униформе. Такође, имали су прилику да се фотографишу у ватрогасним колима. Ученици се у оквиру РУР теме коју обрађују баве упознавањем различита занимања а један од циљева посете је и едукација наших најмлађих ученика о значају спречавања настанка и поступка у случају пожара.

Зоо

У оквиру теме Планета припада свима ученици 3А, 3Б су ишли у посету београдском Зоолошком врту. Приликом посете врта, ајпедима су фотографисали животиње у циљу истраживања навика у исхрани различитих животиња и услова неопходних за раст и развој.

Рекреативна настава Палић

Рекреативна настава која је одржана на Палићу 12–18. мај 2019. за ученика 1А, 2А, 2Б наше школе протекла је у најбољем реду. Иако је био кишни период, у којем је постојала могућност да се поремети ритам планираних активности, договарањем и усклађивањем, свако у складу са својим одговорностима, остварено је да деци период проведени на рекреативној буде пријатан и испуњен, како едукативним, тако и осталим спортским и забавним садржајима. Деца су била здрава, задовољна и активно су учествовала у свим активностима.

Рекреативна настава Златибор

Рекреативна настава на Златибору је реализована са ученицима 3А, 3Б и 4А, 4Б.

Све планиране активности су успешно спроведене - посета и обилазак етно села Сирогојно, полудневни боравак на Мокрој гори - обилазак Међавника и железничких станица Шарганске осмице, шетња, пешачење до споменика.

Организоване су и спортске активности за све ученике у спортској сали, у оквиру хотела.

У раним вечерњим сатима, за ученике су приредјиване различите анимације и забаве уз музику у дискотеци хотела.

Рекреативна настава Копаоник

Ученици 5А, 5Б имали су прилику да проведу седам дана на планини Копаоник.

Уживали су у природним лепотама поменуте планине, далеко од урбане свакодневице, дружили се и имали прилике да на квалитетан и занимљив начин упознају све благодети које Копаоник нуди.

Повољна клима, идеалан планински ваздух као и садржаји које пружа хотел „Јуниор“ у Брзећу омогућили су ученицима, као и њиховим наставницима да проведу дивновреме заједно.

Пуни позитивних утисака и нових сазнања, вратили су се у Београд са жељом да се убрзо на Копаоник врате.

Излети

Виминацијум

Ученици 6А и 6Б били су на излету у околини Костолца, на старом римском утврђењу Виминацијум. Концепт излета је био сјајан јер је подразумевао упознавање са овим локалитетом, обилазак некрополе, амфитеатра и терми, као и две одличне радионице. На првој радионици ученици су се бавили калиграфијом и цртањем, а на другој мозаиком. Киша која је била у једном тренутку немилосрдна није покварила уживање, већ га учинила узбудљивијим.

ЦАРСКА БАРА

У понедељак, 21.маја ученици 7А, 7Б ишли су на излет у Царску бару. Током овог целодневног излета обишли смо Идвор, родно место Михајла Пупина, његову родну кућу и Народни дом у којем смо гледали веома интересантан филм о његовом животу и проналазачком раду. Најинтересантнији део излета била је возња бродом по Царској бари, природном резервату, где смо уз причу капетана могли много да научимо о биљном и животињском свету бара и мочвара. Имали смо среће па смо успели да видимо барске корњаче, рибе које су искакањем из воде пратиле наш брод, птицу корморан, али и најмању птицу на свету која се храни рибом. Они, који су капетану дали праве и тачне одговоре у вези са барама, добили су ту част да буду капетани и капетанице те су имали прилику да стану за кормило брода. Свакако, на крају није изостала ни игра у парку Царске баре и сладолед.

Топола

Ученици одељења 8А и 8Б су у понедељак, 20. маја били на излету у Тополи. Обишли су Цркву Светог Ђорђа, маузолеј Карађорђевића, затим су били у Краљевој вили и у Виноградаревој кући где су погледали дела сликара Николе Граовца. У Карађорђевом конаку су се подсетили бурних догађаја наше историје, окружени личним предметима Војда. Излет су завршили посетом Орашцу где су се у Марићевића јарузи још једном вратили у време подизања Првог српског устанка. Пошто су обишли Музеј у Орашцу, пуни утисака кренули су пут Београда.

Посета Новом Саду и Сремским Карловцима

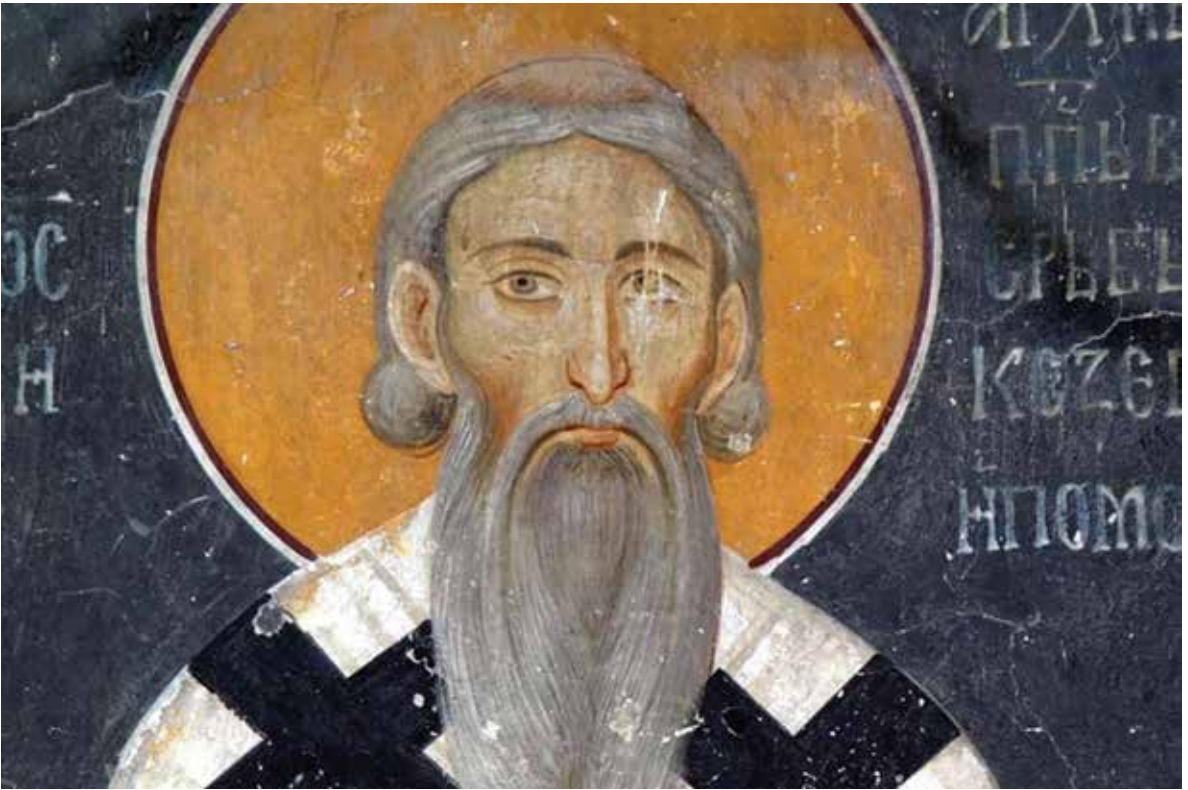
Ученици одељења 9А и 9Б су у понедељак, 20. маја 2019. године, ишли на једнодневни излет. Посетили су Сремске Карловце, Нови Сад и Петроварадин.

Прво стајалиште били су Сремски Карловци. Тамо смо уз водича обишли центар и сазнали нешто више о граду. Историја Сремских Карловаца је дуга. Карловци се препознају по три важне зграде које су изграђене у центру. Првој Гимназији у Србији, Богословији и резиденцији важних званица Србије. Богословија је школа са интернатом у коју долазе деца из целе Србије, чак и Европе. Имају јако строга правила, свака субота им је радна а такође и недељом имају обавезе. Недељом морају да облаче своје свечане одоре и да иду на молитве у једну од три цркве у Сремским Карловцима. Гимназија у Карловцима је прва гимназија подигнута у Србији. Данас је то филолошка гимназија. Једна од занимљивости је да је и наш песник Бранко Радичевић похађао ту школу. Након обиласка са водичем имали смо времена да сами лаганом прошетамо кроз центар. Наше следеће стајалиште је био Петроварадин. Тврђава и насеље Петроварадин који су део Новог Сада прелепа су дестинација за обилазак, пуна историјских знаменитости. То је највећа тврђава која је грађена чак 68 година. Величине је као 22 и по фудбалска терена и три пута је већа од Калемегдана. Прављена је за одбрану Аустрије од Турака. Испод целе тврђаве постоје тунели дугачки 15 километара који су служили да се војници неприметно измeste из тврђаве. У насељу поред Петроварадина су живели људи који се баве занатским пословима да би могли да снабдевају војнике свим потребним средствима. Након обиласка тврђаве окрепили смо се и уживали у прелепом амбијенту ресторана „Мачак“ на Петроварадину. Наша последња дестинација је био центар Новог Сада и до кога смо са Петроварадина дошли лаганом шетњом преко једног од мостова.

Ученици завршног разреда основне школе су се дивно провели уживајући у сунчаном мајском дану и успут сазнали разне нове информације.

Софија Терзић 9Б

Растко Немањић – Свети Сава

Ако има у српској историји личности пред којом остајемо без речи, засењени њеном величином, онда је то Свети Сава. Зато је и исписивање редова највећем од свих Срба и тешко и одговорно.

Растко (Сава) Немањић био је трећи, најмлађи син Стефана Немање. Не зна се тачан датум његовог рођења, али се сматра да се родио негде око 1174. године. Још као дечаку отац му је дао Хумску област на управу. Али, млади Растко је желео нешто друго. Већ 1191.г. он напушта Хум и одлази у Свету гору да се замонаши. Од тада носи своје монашко име - Сава. Боравио је у манастиру Стари Русик, а потом у Ватопеду. Ту је и дочекао Стефана Немању 1197. године. Заједно са својим родитељем, сада монахом Симеоном, обнавља манастир Хиландар и оснива српску монашку породицу на Светој гори.

Сава је био прави велики књижевник српског рода. Писао је много и разноврсно. Сасвим логично и очекивано, писао је духовне списе, сав прожет смислом православља. У почетку, Сава је писао дела чисто црквене садржине: Карејски и Хиландарски типих. Написао је и законик црквеног права, познат под називом - Крмчија. Али дела у којима је показао истински списатељски дар написана су доцније. Ту

свакако на прво место долази Житије Светог Симеона (биографија Стефана Немање). Од изузетног значаја је Савина Служба Светом Симеоу, дубоко духовни спис у традицији византијске хришћанске поетике.

Траг Светог Саве не постоји само у историји српског народа, у непрегледним страницама писане прошлости. Његова мисао и дух живе у Србима, чије душе нису затрпане бесмислом и чија свест не робује заблудама времена садашњег.

Савина државничка делатност почиње помирењем старије браће Вукана и Стефана који су водили рат око престола у периоду од 1202-1205. године. Тада је пренео мошти Симеона и сахранио га у очевој задужбини Студеници.

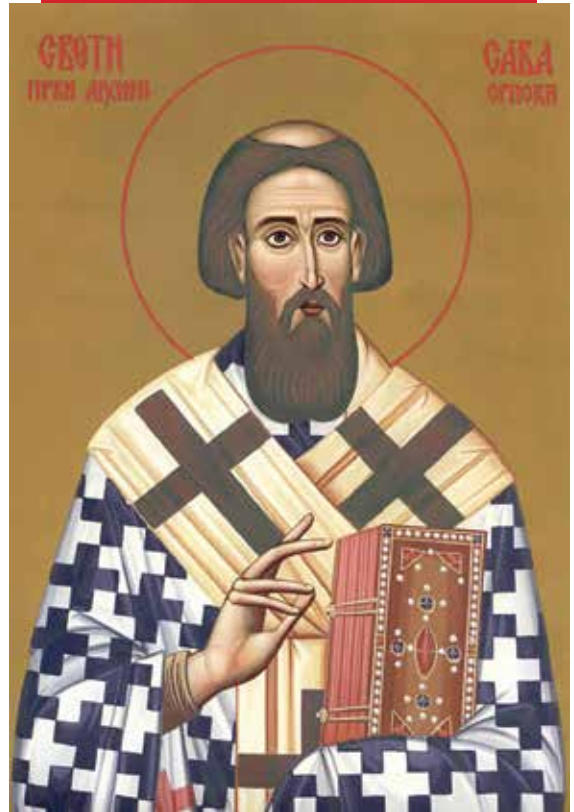
Није никако био одушевљен Стефановим везивањем за католички Рим. Године 1217. враћа се у Свету гору са чврстом одлуком да реши српско црквено питање. У томе успева 1219.г. Српска црква постаје самостална, а он, Сава, први српски архиепископ. За седиште аутокефалне српске цркве изабран је манастир Жича, задужбина његовог брата Стефана који од 1217. године носи назив Првовенчани пошто се венчао (венчати= крунисати у српскословенском језику) за краља. Читава државну територију поделио је на епископије, протопопијате и парохije. Најоданије своје пријатеље поставио је за епископе. Све епископије снабдео је

духовним књигама и наредио да се израде њихови преписи. Српску цркву је ослободио сваког господара и учинио од ње прву духовну установу српског народа. Политички сукоби у Србији су били повод за Савино путовање у Свету земљу. После преврата у коме је Стефан Владислав I збацио брата Стефана Радослава и постао краљ, Сава је прво оклевао да крунише новог краља, али је затим схватио да се сукоб браће неће тиме избрисати и крунисао је новог краља почетком 1234.г. Спремајући се за нову посету Светој земљи, Сава је у присуству „свих епископа, јереја и ђакона“ за свог наследника на месту архиепископа именовано ученика Арсенија. Тако је отишао из Будве крајем 1234.г. на исток да још једном посети Свету земљу. Са тог дуготрајног путовања у Јерусалим Свети Сава се није вратио у Србију. У повратку пролазио је кроз Бугарску и ту је преминуо 14. јануара 1236. године, а био је сахрањен у тадашњој бугарској престоници Трнову. Бугари су желели да задрже тело побожног Саве I Српског, али је његов синовац, српски краљ Стефан Владислав, иначе зет бугарског цара Асена II, отишао к тасту да га моли за Савино тело. Преговори нису ишли лако. Ипак Иван Асен II је изашао у сусрет зету и дозволио му да годину дана после смрти Савино тело врати из Трнова у Србију. Тако је српски краљ свечано сахранио тело Светог Саве Немањића у својој задужбини манастиру Милешеви. Године 1594. мошти Светог Саве су спаљене од Турака на Врачару као одмазда за српски устанак у Банату исте године.

Темељи српске црквене организације које је ударио Сава Немањић успели су да преживе не само пропаст српске државе, него и да остану трајни ослонац у будућим временима.

Михајло Марковић 7А

Манастир Хиландар, задужбина Светог Саве и Светог Симеона (Стефана Немање)

Милутин Миланковић

Милутин Миланковић – рођени Славонац, осјечки гимназијалац, први српски доктор техничких наука и један од најзначајнијих научника двадесетог века – оставио је велики траг у науци. Утемељио је астрономску теорију климе на Земљи, аутор је теорије помицања полова, поставио је канон осунчавања Земље и тиме одгонетну сложену мистерију ледених доба. Исправност његових прорачуна потврђена је, између осталог, емпиријским истраживањем дна океана.

Миланковићеве хипотезе о леденом добу

Милутин Миланковић је 30 година радио на астрономској теорији. Кренуо је од претпоставке да клима зависи од количине Сунчевог зрачења, односно од количине светлосне енергије коју поједини делови на површини Земље примају од Сунца, а та количина даље од растојања и међусобног положаја Сунца и Земље у простору. Миланковић је, користећи своја и претходна истраживања, успео да математичким прорачунима објасни појаву ледених доба. Према његовој теорији, на промену климе утичу следећи фактори:

1. Ексцентричност орбите

Облик елипсе није сталан већ варира 0,0051-0,068. На тај начин елиптичност орбите одређује осунчаност Земље.

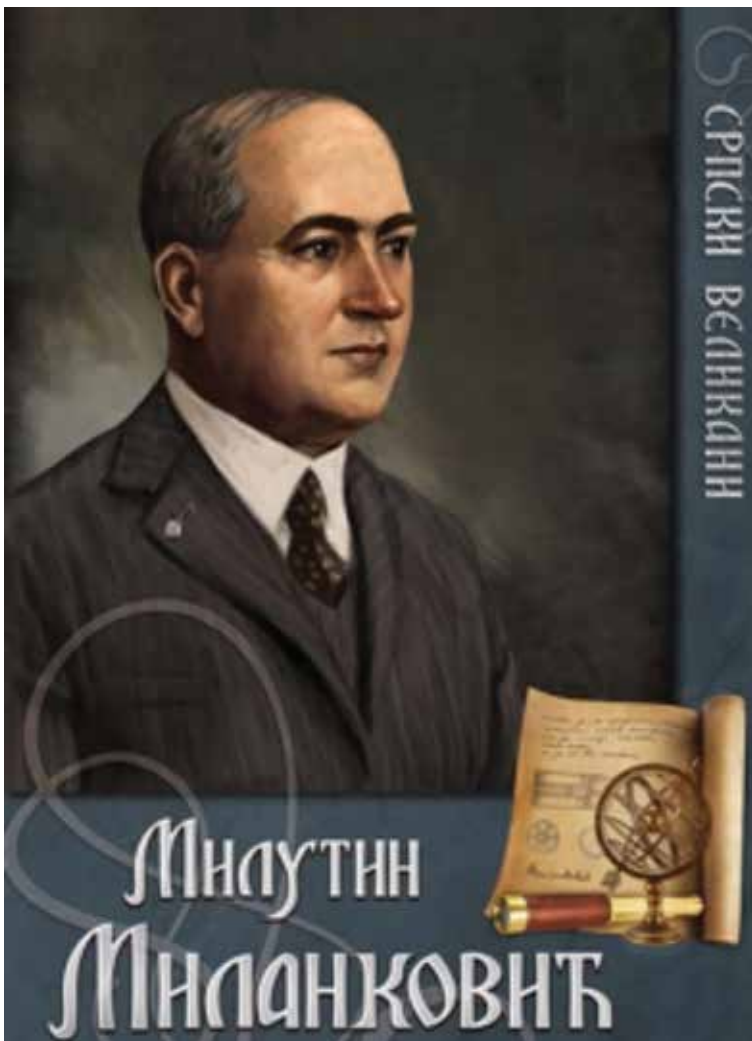
2. Нагиб осе Земље

Оса Земље нагнута је под одређеним углом у односу на раван еклиптике. С променом нагиба осе мења се и угао упада Сунчевих зрака на Земљину површину.

3. Прецесија

Како је Земља на половима спљоштена, а на екватору испупчена, Сунце и Месећ неједнако привлаче онај део испупчења окренут ка њима. Због тога оса Земље не може остати непомична, већ кружи по небеској сфери. Ова појава назива се прецесија чији циклус траје око 23.000 година. Последица прецесије јесте да се равнодневнице не дешавају увек истог датума.

Како сваки од ових процеса траје одређени низ година, након кога се опет понављају, ови процеси названи су Миланковићевим циклусима.

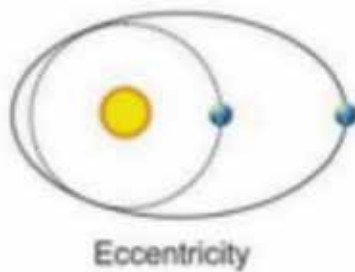

Миланковићеви циклуси

1. Промена ексцентрицитета орбите
2. Промена нагиба Земљине осе ротације
3. Прецесија

Milankovitch Cycles

Међународна удружења одала су му многобројна признања. Захваљујући њему, знамо да су ледена доба резултат активности Сунца и Земљиних орбиталних карактеристика и да се промене Земљине путање око Сунца и промене положаја Земљине осе могу пратити и израчунати уз помоћ сложених математичких израза, како за прошлост, тако и за будућност. Пратећи промене климе у прошлости, ми се данас налазимо у периоду интергласијала под именом Холоцен и кроз дуги низ година уронићемо у дубине новог леденог доба.

Марија Дикановић 6Б

Лик Милутина Миланковића на новчаници од 2000 динара

Занимљивости

Место са најкраћим називом на свету

Место са најкраћим називом на свету се налази у Норвешкој, на крајњем југу Лофотских острва. Назив му је А! Назив му је био за чак слово дужи до реформе норвешког језика 1917.г. До тада се називало Аа.

Најмање насељено острво

Најмање насељено острво на свету је Хуб (Hub Island) и налази се у Америци, у држави Њујорк, на реци Сен Лорен. Наиме, реч је о маленом острву величине једног тениског терена. На малом простору било је довољно места за малу брвнару, две лежаљке и једно омање дрво. Острво је купила једна имућна породица из Швајцарске пре шездесет година. Њихове наде да су пронашли мирно и скривено место за одмор сада су се распршиле, обалу опседају туристи из читавог света који не пропуштају да виде ово чудо на крстарењу реком Сен Лорен.

Лука Јанковић 8Б

Мај месец математике МЗ

Мај месец математике (МЗ) манифестација је коју су 2012. године покренули Центар за промоцију науке и Математички институт САНУ са идејом да подстакну интересовање за предмет који су, према истраживању перцепције науке из те године, ученици сматрали најомраженијом у школама.

Од самог почетка организатори се труде да математику прикажу кроз игру, уметност, интерактивне експонате, научнопопуларна предавања, радионице, филмове и друге садржаје. Програм је прилагођен свим узрастима, без обзира на формално знање..

Сваке године, организатори се труде да повежу математику са другим наукама. Ове године главна тема јесте повезивање математике и географије. Поред Београда у коме се МЗ организује на четири локације, МЗ се промовише у још 45 градова широм Србије.

Ове године очекује нас много радионица. Најзанимљивије радионице по нашем избору су: Преко ДНК Северног пола, Како ископати време, Шта је тачније глобус или карта, Одређивање температуре преко географске ширине и дужине.

Шта је тачније глобус или карта

Опис радионице: Како од сфере направити правоугаоник? Да ли је то могуће? Зашто неки људи верују да је Земља равна плоча? Зашто је некада тако приказујемо? Да ли је могуће од карте направити глобус? На овој радионици сазнаћемо зашто ниједна карта света није тачна и покушаћемо да заједно направимо глобус од карте.

Преко ДНК до Северног пола

Опис радионице: Да ли сте знали да нашу ДНК можемо да прочитамо попут књиге у којој су уместо слова нуклеотиди? Ми ћемо то урадити помоћу више боја и мало математике. На радионици ћемо имати прилику да будемо уулози ензима и сами направимо прототип фрагмента ДНК. Видећемо како од њега добити траку, а од траке слово. Колики ће бити наши нуклеотиди, како ће нас одвести чак до Северног пола и да ли ће то бити наша једина дестинација?

Како ископати време

Опис радионице: Колико је старо копно по којем ходамо? Шта се крије испод нас? Које нам тајне откривају фосиле? Шта су ледена доба и зашто је до њих долазило? На радионици ћемо се упознати са хемијским елементима који нам помажу при одређивању старости фосила и стена, са пређашњим распоредом копна и како је оно утицало на климу тада, а како утиче сада. Сазнаћемо више о леденим добима и како је наш познати научник Милутин Миланковић објаснио њихову појаву.

Одређивање температуре преко географске ширине и дужине

Опис радионице: Бојићемо карту света одређеним бојама у складу са температуром, на основу географске ширине и географске дужине, односно разумевања датих појмова и везе са температуром.

Лука Вучковић 6Б

Познате математичарке

Свако се током школовања сусреће са математиком и имао је неку учитељицу, наставницу или професорку која је заслужна за део знања које поседује.

Правимо избор, помињемо нека велика имена која су оставила неизбрисив траг у историји математике.

Прво женско име које се помиње у математици и астрономији је **Ен Хедуана** рођена 2285. године пре Христа у Месопотамији, а вредно помена је и име **Теано**, прво помоћница, а касније и супруга великог Питагоре.

У многим текстовима прва жена која се као неко ко је имао снажнији утицај на математику **Хипатија**, рођена 370. године у Александрији где је и живела. Изузев критичких текстова на Диофантова и Аполонијева дела вреди поменути њене радове о елипсама, хиперболама и параболама.

Марија Гаетана Ањези (рођена 1718) са само 20 година објавила је капитално дело о диференцијалном и интегралном рачуну. Била је прва професорка на Болоњском универзитету који је основан седам векова раније. Једна крива у математици се, њој у част, зове Ањезин увојак.

Марија Софија Жермен (1776) прославила се радовима из теорије еластичности, као и у теорији бројева, па су у математици прихваћени појмови прости бројеви Софи Жермен и теорема Софи Жермен. Сарађивала је са великим математичарима тог доба Лагранжом и Гаусом.

Ада Бајрон Кинг (1815) била је ћерка великог песника лорда Бајрона, али је за разлику од оца њу животни пут усмерио на другу страну. У сарадњи са Чарлсом Бебиџом је описала методу рачунања Бернулијевог низа и то се сматра првим рачунарским програмом. Њој у част је назван програмски језик Ада.

Софија Коваљевска (1850) јесте прва жена са докторатом из математике и прва жена члан Руске академије наука. Позната је Коши-Коваљевска теорема, а завршила је нека истраживања Ојлера и Лапласа. Њен најважнији рад је био решење задатка о ротацији чврстог тела око непокретне тачке. Успешно се бавила и књижевношћу.

Милева Марић (1875) била је друга супруга Алберта Ајнштајна. Као супруга, али стручни сарадник је имала велики удео у стварању богатог опуса великог научника.

Еми Нетер (1882) јесте најпознатија по делу Теорија идеала и прстена које се сматра темељом модерне алгебре. Поменути Алберт Ајнштајн је сматра највећом математичарком икада.

Маријам Мирзакани (1977) прерано је преминула иранска математичарка која је прва жена освајач Филдсове медаље, највеће награде у математици. Награду је освојила за рад у геометрији и динамичким системима.

Милева Марић

Еми Нетер

Нове речи у нашем језику

Језик је жив и промене су непрекидне. У српски језик улази много речи из енглеског језика које означавају појмове који треба да обогате нашу културу. Међутим, доста је речи које банализују језик јер су одраз тривијалне свакодневице. Те речи које уђу, а уопште се не прилагођавају, нису англицизми, већ енглеске речи у српском језику. Таквих је све више и ако слушамо младе људе, ми ћемо чути неки језик који није ни српски не енглески, него енглески у српском. Или можда српски у енглеском, јер се тек понека наша реч појављује.

Шта рећи за реченицу: фото-бомбинговао ми је селфи, па сам га анфрендовала на Фејсу и блокирала на Инстаграму? Лингвиста Рајна Драгићевић примећује: „Под утицајем глобализације, све очигледнији је утицај енглеског језика на српски, као и на све друге језике. Реч која се у енглеском појави данас већ сутра ће се појавити у свим осталим језицима. Па добро, ми смо увек, и у Вуково време, били отворени према страним речима. Познато је да ни Вук није с много љубави уносио турцизме, а у његовом „Српском рјечнику“ ипак има доста турцизама. Ми смо, заправо, своју неку величину и националну неоптерећеност увек показивали и тиме што смо се слободно односили према новим речима. Данас није проблем што толико англицизама улази у српски језик, нове речи означавају појмове који треба да обогате нашу културу, најстрашније је шта означавају те речи и каква банална култура на тај начин улази у наш језик и свакодневицу.“

Које су то најактуелније нове речи?

Реч **фото-бомбинг** означава појаву када неко прави селфи (што је такође једна од речи које су се недавно појавиле у српском језику), али се неко појави и поквари га. То показује да живимо у нарцисоидном свету где је веома важно правити сопствене фотографије, па је страшно ако вам неко поквари ту самопромоцију.

Све чешће се чује и реч **бинцовати** – када гледамо неколико епизода једне серије једну за другом или комплетну серију одједном.

Затим реч **анфренд** – када одлучите неког да одбаците, избришете као пријатеља на друштвеним мрежама.

Турци су се трудили да реч селфи преведу на турски језик. И успели су у томе. А ту мора учествовати и држава. Језички стручњаци треба да имају апсолутну подршку државе, треба да постоје лектори у свим медијима, добра лекторска служба која треба да промовише оно што језички стручњаци предложе. У противном, остаће међу четири зида то што језички стручњаци предложе, језик треба чувати и бринути о њему.

Нађа Весић 6В

Занимљивости

Један од највећих руских писаца, Лав Николајевич Толстој није остао упамћен само по својим књижевним делима, а већ и по необичном начину живота, али и начину на који је мењао културни живот Русије. Основао је школу за сељачку децу у Јасној Пољани 1859. године. Та школа је постала догађај од општедруштвеног значаја у животу Русије. Толстој је сматрао да је школа дужна је да децу научи да пишу, рачунају, закону Божјем... У детету је он видео ствараоца, призивао је и будио је мисли деци. Толстој је предавао математику, физику, историју. Иако је био гроф, Толстој је одрастао мучен привилегијом свог наслеђа и веома се интересовао за сеоски животни стил и културу па је правио ципеле. Сматра се да је баш Толстој измислио „толстовку“ - широку рубашку која се носи преко панталона, говорио је 13 језика, јако је добро знао француски и немачки. Доста је добро знао и енглески, те читав низ ретких језика као што су, рецимо, татарски или неки словенски језици међу којима и српски, проучавао је старогрчки, читао на њему. И то је све постигао као самоук, чак је имао властиту методу проучавања језика.

„Човек није створен за поразе. Човек може бити уништен, али не и побеђен.“

Капетан Грегорио Фуентес или старац Сантијаго, фотографисан на свој 100 рођендан. Кубанац је био инспирација за главног јунака књиге „Старац и море“. Доживео је дубоку старост, преминуо је 50 година након издавања књиге (рођен 1897. године, а умро је 2002. у 105. години), а до краја живота туристима је неуморно понављао детаље свог познанства и дружења са Хемингвејем. И те приче - наплаћивао! Поједини медији извештавали су да је Фуентес тражио 10, некад и 20 долара „за цигаре, сликање и чашицу разговора“. Иначе Грегорио Фуентес је готово тридесет година био капетан пишевог брода.

Године 1866. Достојевски је због коцкарских дугова потписао један врло неповољан уговор. Ако за месец дана не преда издавачу нов необјављени роман, клаузула је налагала да сва права на његова претходна дела прелазе у руке похлепног издавача. Осим тога издавач ће моћи у наредних десет година да објави све што писац напише без икакве накнаде. Да невоља буде већа имао је и договор са зеленашем да мора до краја године да напише два дела-једно дуже и једно краће. Пошто је схватио да ће тешко сам, јер мора брзо да пише, позвао је друга и замолио га да му пошаље стенографа коме би све диктирао. На његовим вратима се појавила двадесетогодишња Ана Григорјевна. Достојевски је у том тренутку притиснут проблемом био веома збуњен, неповезано је причао и није могао никако да јој запамти име. Коцка га је потпуно узела под своје. Тако му је Ана помогла да заврши роман „Коцкар“ за 25 дана, а до краја године написао је и „Злочин и казна“. Иако је захваљујући Ани, која је постала његова велика љубав успео да реши два велика проблема, болест патолошког коцкања га је пратила још неко време. Говорио је: „Најважнија је сама игра. Знате ли како то привлачи? Кунем вам се да то није само добит, иако ми је новац потребан. Чим почнем да добијам, ја почињем да ризикујем, не могу да се савладам.“

Није успевао да се савлада, па је чак прокоцкао и Анин накит и хаљине. Међутим она је остала са њим и некако су успели да реше ту његову болест. Након те турбулентне вечери где је изгубио њену одећу, обећао је да више неће ићи у коцкарнице и тога се придржавао до краја живота. Са Аном је нашао срећу.

Заједно су имали четворо деце. Након његове смрти, Ана се није удавала, већ је читав живот посветила заштити имена и дела свога мужа.

Миа Труфунковић 9В

Значајне годишњице

Српска књижевност је већа од српског географског простора. Она иде иза граница наше земље и предстља културу мапирајући нас на светској цивилизацијског позорници. Због тога ћемо поменути неке писце који су нас одвели у свет, а ове године обележавамо њихове годишњице.

Пре 30 година је умро велики српски писац **Данило Киш** о којем смо већ писали.

Пре 10 година нас је напустио **Милорад Павић**, писац и професор, човек који је обојио и обогатио светску књижевност новим нијансама.

Алекса Шантић је био песник, драмски писац и преводилац. Писао је родољубиву, љубавну поезију и елегике. Рођен је 1868. године у Мостару. Након завршене основне школе и трговачке школе у Љубљани, образовање наставља у Трсту. Због нарушеног здравља прекида школовање и враћа се у Мостар где, осим краћих одлазака, остаје до краја живота. По томе се издвојио од писаца своје генерације Милана Ракића и Јована Дучића који су се школовали у Европи и бавили дипломатским радом. У Мостару 1891. године објављује своју прву збирку песама, а заједно са Светозаром Ђоровићем 1896. године покреће књижевни часопис „Зора“, који окупља најзначајније српске писце тог времена. Шантић се сматра једном од водећих личности мостарског

књижевно-културног и националног покрета. О њему су радо писали и говорили његови савременици Јован Дучић, Петар Кочић, Исидора Секулић, Милош Црњански и други, као и бројни песници нашег времена. Своје песничко мајсторство потврдио је у писању сонета.

Алекса Шантић је аутор бројних песама међу којима су и изузетно вредне песме наше лирике: Остајте овде (1896), Емина (1902), Вече на шкољу (1904), Наш стари доме (1906), Моја отаџбина (1908), Претпразничко вече (1910), О, класје моје (1910), Под јоргованом (1918). Превео је Лирски интермецо (1897) Хајнриха Хајнеа, Шилеровог Виљема Тела (1922), написао је драмске слике Под маглом (1907) и Хасанагиница (1911). Након дуге болести умро је у Мостару 2. фебруара 1924. године.

Вече на шкољу

Пучина плава
Слава,
Прохладни пада мрак.
Врх хриди црне
Трне
Задњи румени зрак.

Клече мршаве
Главе
Пред ликом бога свог-
Ишту. Ал' тамо,
Само
Ћути распети бог.

И јеца звоно
Боно,
По кршу дршће звук;
С уздахом туге
Дуге
Убоги моли пук.

И сан све ближе
Стиже,
Прохладни пада мрак,
Врх хриди црне
Трне
Задњи румени зрак.

225 година „Историје Јована Рајића“

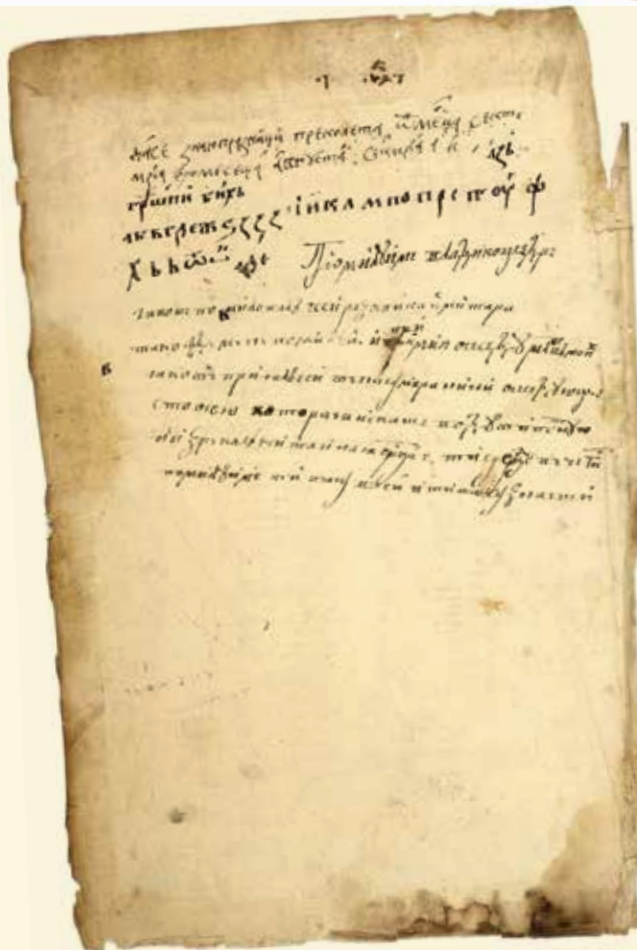
Значајан је повод да се сетимо Јована Рајића поводом 225 година од објављивања „Историје разних славенских народов“. Четвортимна Историја штампана је у Типографији Стефана Новаковића у Бечу 1794-1795. године.

Јован Рајић (Сремски Карловци 1726 - Ковиљ 1801) био је песник, историчар, богословски писац, ученик руских учитеља у Карловцима и питомац чувене кијевске Духовне академије.

Историја Јована Рајића представља први велики и озбиљан покушај да се прошлост, не само Срба већ и других Јужних Словена прикаже у целини и упореди са историјом других народа. Своју Историју Рајић је завршио још 1768. године да би то дело, тек после цензуре, било штампано двадесет пет година касније. Иако право научног метода у Рајићевом делу још нема, ослањање на писана документа и критичка разматрања несумњиво указују на значајан напредак у развоју српске историографије. Историја је дуго времена била највредније сведочанство о прошлости српског народа и све до шездесетих година XIX века Јован Рајић је остао највећи српски историчар.

Дуња Миленић 9Б

Србуље

Библиотека Матице српске је на основу грађе из својих збирки приредила електронску изложбу поводом јубилеја штампаних србуља. Србуље су штампане књиге на српскословенском језику, српске инкунабуле и палеотипи, православне црквене и верске књиге штампане од 15. до 17. века. Српскословенске књиге које припадају српском штампарству штампане су у домаћим штампаријама (на Цетињу, у Горажду, манастирима Рујну, Грачаници, Милешеву, Мркшиној Цркви, Београду и Скадру) и венецијанским, а постоје и српскословенске књиге настале у румунском штампарству. Познато је 39 издања српскословенских књига из српских штампарија и 2 из румунских.

Библиотека Матице српске је највећа збирка србуља. У њој се налази 30 српскословенских издања из српских штампарија са укупно 143 примерка и једним привезом (укључујући и одломке) и два румунска издања у три примерка.

Србуље су рукописне и штампане књиге српске редакције старословенског језика, односно српскословенског језика и ћириличног писма од почетка српске писмености до прве половине 18. века.

Садржај књига је углавном теолошки и то искључиво православни.

Термин је први пут употребио Вук Стефановић Караџић 1818. године у Српском рјечнику.

Србуље представљају највећи део српског књижевног стваралаштва од почетка писмености до последњих књига писаних српскословенским током 18. века. До 14. века писане су на пергаменту, а од почетка 14. века и на хартији. Најчешће су у питању књиге за литургијску праксу, теолошка литература, монашко-аскетски списи, догматско-полемичке расправе, филозофско-теолошка дела, али и хагиографије.

Умножавање књига штампањем почело је у српској средини у држави Ђурђа Црнојевића где су у периоду од 1494. до 1496. штампане четири књиге, између осталих и прва штампана српска књига Октоих, осмогласник из 1494. године. Током 16. века србуље су штампане у Венецији, у српским манастирима у Горажду, Грачаници, Милешеву, Мркшиној цркви и Београду. У питању су књиге теолошке садржине намењене за црквену употребу.

Филип Димитријевић 8В

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Миом Трифуновић, ђаком генерације

Миа, почаствовани смо што ти први честитамо овај успех. Од 1. разреда сви су знали за Миу Трифуновић, твоја памет и таленти су те обележили и твоја слава је била нешто чега си сигурно била свесна. Шта ти значи овакво признање?

Када сам први пут дошла са родитељима на завршну школску приредбу, моја мама, знајући мој потенцијал, рекла ми је: „Миа, и ти ћеш једног дана бити ђак генерације, ако уложиш довољно труда.“ Ја сам све ове године, не само учила, већ се и трудила да из свега будем најбоља што могу и управо то ми је донело ову титулу ђака генерације. А шта ми то значи? То ми је доказало да се сав труд исплатио. Све ово што сам уложила допринело је да дођем до правих вредности. И сада видим да наша срећа зависи од нас самих и да она пада са неба само одабранима. Много труда о

рада је уложено да бих дошла до овога, а ово је само почетак. Тешко је било одрећи се многих ствари, али сада видим да је вредело. Сами морамо да се боримо за своје циљеве и за своју срећу.

Како се осећаш на крају 8. разреда?

Сматрам да крај не може никоме да падне лако. Крај 8. разреда, крај основне школе, представља опраштање једног од периода живота - детињства. Завршетком основне школе добијамо један нови ниво зрелости и начин гледања на свет. Одрасли нас већ гледају као младе људе, а родитељи очекују од нас да се понашамо као зреле, одрасле особе. Ја се трудим да размишљам позитивно и да се не плашим одласка из основне школе јер знам да сам своје време искористила на најбољи могући начин и храбро корачам напред ка новим победама.

Који је твој приступ учењу?

Учење је процес који никада нисам сматрала напорним и тешким. Мислим да ми је много помогло то што сам на часу увек све разумела и схватала, па ми додатни рад код куће није био неопходан. Мој савет би био: „Немојте схватати учење као обавезу, него као забаву, јер је тада све једноставније и лакше.“

На која си такмичења ишла и какав си резултат постизала?

Још од малих ногу почела сам да се истичем као једно врло зрело дете. Била сам изузетно паметна за своје године, и моји родитељи, желећи да имам најбоље могуће образовање, уписали су ме у Основну школу „Руђер Бошковић“. На самом почетку сам почела да се истичем у математици. Испоставило се да сам с лакоћом освајала такмичења из Мислише све до краја основне школе. Међутим, амбициозна каква јесам, нисам се задржала само на такмичењима из математике. Од петог разреда почела сам да се такмичим из српског језика и остваривала запажене резултате, а у осмом разреду сам се окушала и на такмичењу из енглеског језика и стигла до републичког нивоа, а из српског језика нисам прошла на републичко због једног поена у 7. и у 8. разреду.

Врло је свеже једно твоје интернационално такмичење. Кажите нам нешто о томе.

Осим школских такмичења, била сам и на интернационалном такмичењу из клавира у Паризу и освојила трећу награду. Завршила сам основну музичку

школу и тренутно похађам први разред средње музичке школе. Од своје пете године се бавим музиком и ова награда ми много значи јер је она заправо награда вишегодишњег труда и рада. То је оно што се у народу зове „шлаг на торти“.

Које су твоје ваннаставне активности?

Иако их има много, у свим сам одувек уживала. Када сам имала само три године, уписала сам се на балет. Плес је одувек био нешто што сам волела и чиме се и дан-данас бавим. Са својом балетском школом сам имала и два наступа у Лондону, а један је чак и био пред краљицом Елизабетом II. Завршила сам основну балетску школу, а након тога сам прешла и на остале плесне стилове.

Један велики период мог живота био је испуњен музиком, и наставиће да буде. Осим свирања клавира, окушала сам се и у свирању бубњева. Данас, поред основне школе, идем и на многобројне часове Средње музичке школе „Ватрослав Лисински“.

Као што многи знају, бавим се глумом већ пет година. Поред часова драмске секције у школи, идем и у Студио „Бис“. Глумила сам у многим представама, давала глас у цртаним филмовима, и надам се једној улози у серији која ускоро почиње да се снима.

Како усклађујеш школске и ваннаставне обавезе?

Да будем искрена, тешко. Ја сам одувек имала много обавеза, али како године пролазе и како постајем старија, почиње да ми буде све теже и теже. Врло је напорно ићи у две школе, а поготово у основну и у средњу школу, али ја, уз помоћ много труда и рада, успевам да остварим одличан успех свуда.

У ком периоду школовања ти је било најтеже?

За мене је школа одувек била једноставна. Све ми је ишло за руком и увек сам се олако сналазила. Ова година је додуше била посебно напорна због разних такмичења и у школи и ван ње, силних испита у музичкој школи и завршног којег тек треба да спремимо. Без обзира на све то, успела сам да завршим осми разред са феноменалним просеком од апсолутних 5,00.

Како проводиш слободно време?

Имам мало слободног времена, али се трудим да га искористим што боље могу. Као и сваки тинејџер, волим да проводим време са друштвом; окружена људима које волим и који мене воле. Такође сам одувек волела да читам, па волим и дан-данас да проводим своје време истраживајући нове авантура својих омиљених писаца.

Шта видиш испред себе?

Испред себе видим једну светлу, успешну будућност пуну среће и љубави. Моја једина жеља на мом путу ка успеху јесте да упишем „Харвард универзитет“, а за остало још увек има времена. Будућност је непредвидива, а ја сам још увек само дете, и то дете које ужива у моментима које проводи у садашњости. Ипак имам само 14 година, а ничија будућност није исцртана. Ићи ћу куда ме ноге носе и судбина ће одредити своје.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Огњеном Срзентићем 7Б

Огњене, честитамо ти на успеху. Одавно имамо разлога за интервју са тобом. Стрпљиво си чекао да се нађеш у овој рубрициразумејући да се од тебе очекивало да нас, у најмању руку, прославиш у свету, па да будеш интервјуисан. Кажи нам нешто више о свом успеху.

Учествовао сам на интернационалној конференцији младих научника која је ове година одржана у Малезији у периоду од 18. до 24. априла. Ја сам се такмичио у области заштите животне средине и освојио бронзану медаљу. У мојој конкуренцији било је 26 радова из 23 земље.

Представи нам Регионални центар за таленте.

То је институција која окупља ученике од 10 до 18 година који исказују посебно интересовање за различите области науке и уметности. Током године организује бројна предавања и радионице из изабраних области. Ученици који исказују способности и мотив за бављење истраживачким пројетима, добијају ментора који им помаже у том процесу. На крају ученици своје пројекте излажу на смотрема и конференцијама науке у земљи и иностранству.

Колико дуго си припремао награђени рад?

Ја сам радио пројекат из области животне средине под називом „Подизање еколошке свести тинејџера о угроженим врстама са посебним освртом на белоглавог супа“. Требало ми је скоро девет месеци, јер је потребно извесно време да се дефинише тема, циљ и методологија, а онда да се спроведе истраживање и након свега тога сумирају резултати. Последњих два месеца фокус ми је био на припреми саме презентације и јавног наступа за комисију.

У чему видиш посебну вредност ICYS-Интернационална конференција младих научника које је ове године одржана у Малезији?

Посебно ми је важно што сам имао прилику да са ученицима из различитих делова света разменим идеје и видим како они о свему томе размишљају, што ме је већ сада подстакло за мој рад за наредну годину. Одласком на ово такмичење поред самог такмичарског дела било је доста простора за дружење да децом из других земаља. Научио сам доста кроз то дружење о њиховим културама, а осим тога посетио сам и занимљива места у Куала Лумпуру.

Постигао си свих претходних година, као и ове, добре резултате на такмичењу из математике.

Да, математику волим. Посебно су ми занимљиви логички задаци.

Које су твоје ваннаставне активности?

У школи идем на додатну наставу немачког и енглеског језика. Волим драмску секцију, али спорт посебно. Моја страст је кошарка. Тренирам у КК „Жарково“. До пре месец дана похађао сам часове гитаре, али нажалост ми је тешко да то и даље уклопим у моје обавезе.

Који ти је омиљени предмет?

Омиљени предмети су ми математика, биологија, физичко васпитање. Волим логичке задатке, одувек сам волео да решавам судоку, магичне квадрате. Ботаника је за сада област биологије која ми је посебно

интересантна. Сви спортови са лоптом ме занимају, а последње три године интезивно тренирам кошарку.

Како усклађујеш школске и спортске обавезе?

За сада успевам. Време тренинга и школе се не преклапају. Трудим се да своје школске обавезе редовно завршавам, пре свега у школи. Када имам више домаћег, тестове и сличне обавезе, нешто урадим после школе, а већи део радим викендом. Морам да имам добар план јер сваки дан до касно увече имам тренинге и касно долазим кући, а викендом имам по две утакмице.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Највише волим када је лепо време и када могу напољу са другарима да се бавим неким спортом, посебно баскетом или фудбалом. Викендом, када имам времена, волим да одем на Аду и возим бицикл. Волим да играм игрице, највише ПС- кошарку и фудбал. Пошто имам куче, трудим се да неки део дана и њему посветим кроз игру са лоптицама и шетњом. Гледам ТВ, спорт највише, филмове, посебно комедије, квизове, нарочито волим Слагалицу.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Игњатом Докмановић 4А

Како је, Игњате, сада у 3. разреду?

Добро, али је теже. Морам да вежба пишање латинице, то ми је најтеже.

Какав си ђак?

Добар сам ђак.

Који ти је омиљени предмет и зашто?

Настава путем открића зато што ми је најзабавније и највише научим.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Учествовао сам на кросу, Мислиши и Дабру.

До ког дела такмичења си стигао?

У Дабру сам стигао до самог краја и освојио прво место.

Да ли планираш да наставиш да се такмичиш?

Да, планирам.

Шта тренираш?

Тренирам џудо и стрељаштво.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Волим да цртам са сестром и да читам енциклопедије.

Који ти је предмет најтежи?

Математика.

Интервју водило одељење 4А са учитељицом

Интервју са Андрејем Ковачевићем 2А

Андреј, ово ти јо прва година у школи. Како се осећаш?

Допада ми се. Мени је ово прва година у школи. Допадају ми се сви наставници. Допада ми се шта могу да научим разне занимљиве ствари и посебно другари.

Можеш ли посебно да издвојиш неког друга или другаруцу?

Сви другари су ми подједнако драги. Посебно ми је драга другарица Јована Толимир.

Како волиш да проводиш време са својим другарима у школи?

Фудбал ми је омиљена игра, па чак и девојчице играју са нама.

Која ти је активност у школи била посебно занимљива?

Волим кад смо мерили тежину ствари на ваги. Омиљен предмет ми је математика.

Шта радиш у слободно време?

Тренирам фудбал. Понедељком, четвртком и суботом имам тренинге, а недељом имам посебан тернинг – зове се лига и њега нарочито волим, јер играмо у првој лиги и најјачи смо у Србији.

Како проводиш слободно време са породицом?

На разне начине. Често и са њима играм фудбал, а играмо и шах.

Да ли си успешан?

Не знам.

Шта мислиш, шта може да те учини успешним?

Морам да радим доста, да будем послушан, да размишљам и морам да се потрудим да сваки задатак радим подједнако посвећено.

Шта би желео да будеш кад порастеш осим да се бавиш фудбалом?

Могао бих да будем било који други спортиста, а могао бих да будем и грађевинац.

Да ли би мењао нешто у „Руђеру“?

Ништа не бих мењао. Све ми се свиђа како јесте.

Шта мислиш, зашто си баш ти одрабран да будеш интервјуисан?

Можда сте мене изабрали зато што сваки задатак радим посвећено.

Интервју урадило одељење 2А са учитељицом

Чудесни светови Милене Павловић Барили

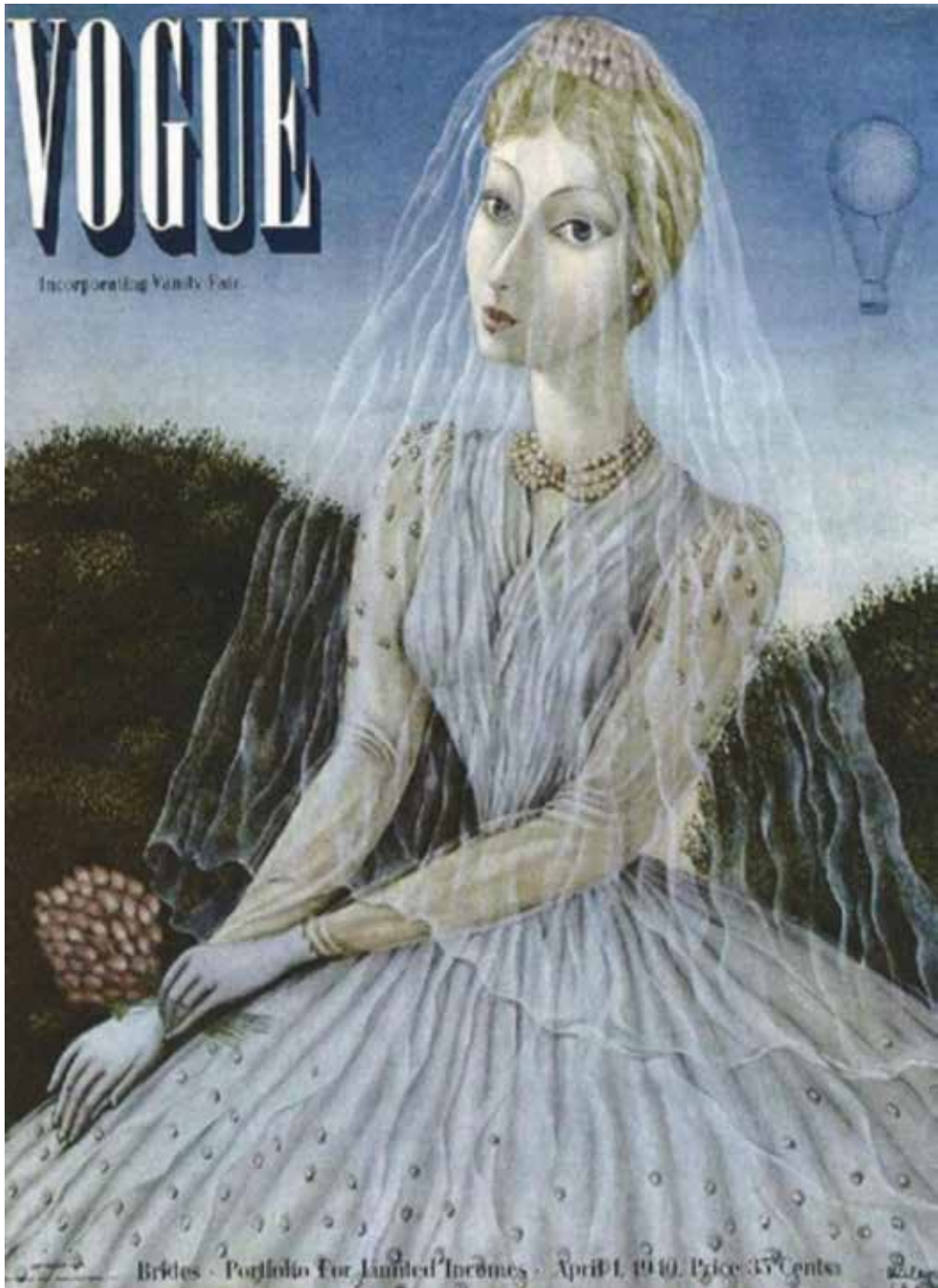
Милена Павловић Барили једна је од најинтересантнијих личности уметничке Европе између два светска рата. Рођена је у Пожаревцу 5. новембра 1909.г. као једино дете Данице Павловић, унуке најстарије Карађорђевог ћерке Саве и Бруна Барилија, италијанског композитора, музичког критичара и песника. У најранијем детињству показивала је колико је вешта са оловком, али и словима, јер је већ у петој години читала новине, учила италијански и француски, у седмој писала стихове, у десетој савладала немачки. У Београду је завршила Другу женску гимназију, а затим са само тринаест година примљена је у Краљевску уметничку школу.

Прву изложбу приредила је у Београду, уследиле су изложбе у родном Пожаревцу, Лондону, Паризу и Риму.

Милена се у свему што је радила предавала целим бићем. Њено сликарство испуњено је необичним догађајима, лутањима, сусретима и расанцима, тугама и носталгичним сећањима. Вишеструко талентована, Милена је писала стихове које је први пут објавила 1934. године у италијанском листу „Квадрино“. Вероватно није ни намеравала да створи песнички опус, већ је песме писала из унутрашње потребе како би изразила своја осећања. У то време ниједна варош у Србији није желела да је прими Милену за наставницу цртања. Од новца који је зарадила продајом слика, она је купила карту за брод до Америке, где ће у Њујорку провести последњих шест година свог живота бавећи се сликарством, илустрацијом, костимом и сценографијом. Умрла је у пролеће 1946. године од последица пада са коња.

Хелена Божовић 9А

М.П. Барили „Глава венчаница“, насловна страна америчког издања часописа „Vogue“, 1.04.1940. године

Слика

Под мојим капцима
ти си месец у башти,
ти си магла на реци,
ти си једини увијен у сан,
У Одјек детињства
и у плач.
Ти си вал што се пропиње високо
тражећи звезде у висини неба.

Милена Павловић Барили

М.П. Барили „Hot Pink with Cool Grey“, илустрација објављена у америчком издању часописа „Vogue“ 15.01.1940. године.

Здраве навике некада и сада

Истраживања показују да су преци модерног човека јели немасно месо, свеже биљке, језграсто воће, семенке и лиснато поврће, а начин исхране је утицао на формирање физиолошких процеса током периода дугог скоро осам милиона година. Праисторијски човек је уносио два пута мање масти од просечног модерног човека, а уз то два пута више дијететских влакана, чак седам до десет пута мање соли и пет пута више витамин Ц. Оваква храна сиромашна мастима и простим шећерима или простије речено храна са мало калорија, а много витамина је формирала наше тело. Током еволуције, у циљу опстанка и у ситуацијама када храна није била доступна, наш организам је формиран тако да што ефикасније сваку калорију која је вишак претвори у залихе масног ткива. Данашњи људи су потомци оних чија је генетика у том смислу била најнапреднија. У периоду од последњих 12 000 година исхрана се значајно променила, а последњих 100 година и много више.

Садашње промене начина живота које значе промене у личном односу према храни, много ниже нивое физичке активности, нове модне трендове и утицаје медија, имају пресудну улогу и на формирање навика у исхрани школске деце. Данас су породични оброци, када деца седе заједно са родитељима, једу и разговарају, значајно ређи него у ранијим деценијама. То је главна социјална промена, а разлози су, између осталог, запосленост оба родитеља, измена и померање њиховог радног времена, дужи боравак деце у школи...

Како ми у својој школи негујемо здраве навике

Радионице о здравој исхрани, које спроводимо у својој школи, имају за циљ подизање свести о здравом животу и навикама. Ученици старијих разреда, савлађујући градиво из биологије и хемије у вези са физиолошким процесима у организму са научне стране могу да разумеју потребе нашег организма. Ученици старијих разреда увек су спремни и охрабрени да својим млађим другарима пренесу своја знања. Једна од таквих радионица одржана је на часу биолошке секције када су ученици 8А разреда одржали радионицу „Какву храну једемо“. Етикете на паковањима хране постоје како бисмо били информисани о саставу хране коју једемо и како бисмо изабрали храну која нам одговара и избегли ону која је лоша по наше здравље. У складу са тим ученици старијих разреда су тумачили етикете на производима који су донели млађи ученици. Поред тога што смо се упознали са протеинима, угљеним хидратима, витаминима, адитивима и калоријама, дошли смо и до разних занимљивих открића анализирајући етикете. Било је и разочарења када смо схватили да дивне укусне грицкалице које једемо имају много масти, шећера и адитива, више него што је потребно деци у школском узрасту. Разочарење није дуго трајало када смо схватили колико дивних и здравих намирница волимо да једемо. Охрабрени новим искуством желимо да и осталим ђацима пренесемо занимљиве и корисне савете. Такође, желимо да укључимо и родитеље. У току часова биолошке секције правимо анкете о здравим намирницама које за почетак служе само да освесте наше другаре и родитеље. Желимо да у овом садашњем брзом темпу живота, застанемо, окренемо се природи, науци, биолошким и физиолошким захтевима организма. Желимо да слушамо своје тело, негујемо здрав живот и ову идеју несебично делимо са другима.

Хана и Мила Борчић 8Б

Тамна материја - повратак

Пре него што почнемо, упознаћемо се са два појма: коначан опсег осетљивости одређене технологије, тј. методе и селекциони ефекат посматрања феномена.

Такође, немојмо заборавити да постоји евентуална промена резултата тог истраживања.

По природи истраживања, закључујемо да се резултати веома брзо мењају, а то се дешава по убрзаном развоју технологије или само по честом истраживању новог поља феномена.

Да бисмо објаснили ове појмове узећемо за пример студију, објављену релативно скоро. Она предлаже да је додатна маса, која држи нашу галаксију на окупу, испражњена из наше галаксије. То значи да та студија показује да та тамна материја више не постоји. Ипак, истраживање, рађено после те студије, доказује да је тамна материја све време била, тј. јесте присутна.

Идемо по реду.

Историја науке, коју посматрамо од времена Галилеја, пре око 400 година, показује нам да свако појединачно откриће има, већ споменут, коначан опсег осетљивости. Ово је веома важно имати на уму сваки пут кад очекујемо да све што је природа направила уђе у коначан опсег осетљивости од нових технологија и

теорија. То је, такође, морамо признати поприлично нереално очекивање.

Према томе, научници верују да дефинитивно постоји још много честица које нису и даље откривене, просто зато што не интерреагују често са том материјом. Када посматрамо неки феномен, такође се јавља оно што зовемо селекциони ефекат. Ми одлучујемо да посматрамо само једну ствар, иако то не значи да је оно што посматрамо право стање. Исто је овако и са тамном материјом.

Поред планета, звезда, компонента галаксија, галаксија, група галаксија, суперјата, зидова и једне велике структуре коју у последњих неколико деценија можемо видети, имамо тренутно једну веома закомпликовану ситуацију. Такође знамо и да је у свемиру највећи део материје невидљив. Та невидљива, злогласна или чувена мистерија која је највећи састојак свемира (око 80%) - тамна материја.

Тамна материја је, заправо, нека врста скелета који задржава остале на окупу. Она је као цитоплазма свемира, повезује све. Без ње, наша галаксија би се распала кад би била сачињена само од звезда, маглине и звезданог гаса (само невидљиве материје). Осим ове, можемо закључити, веома важне функције, она и нема неки други посао, те се хаотично креће и формира гравитационо потенцијалну јаму (која, у ствари, држи све на окупу). Ипак, није само имала кључну улогу у настанку, већ и у опстанку структуре.

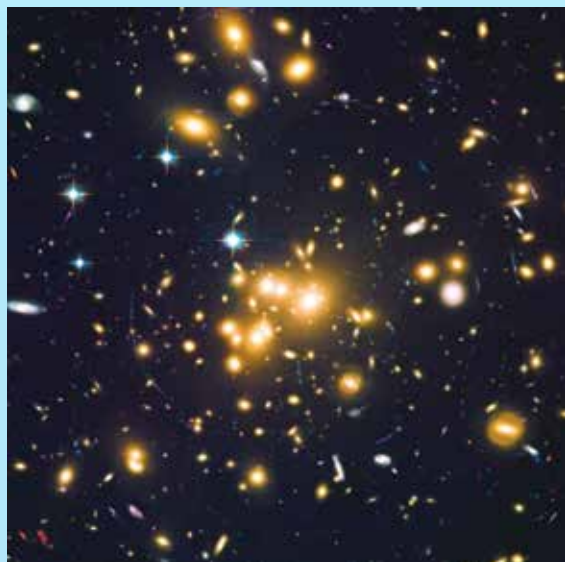
По најпопуларнијим теоријама о тамној материји, дефинисано је да је WIMP (weakly interacting massive particle) унапред недетектована честица, која са обичном материјом не често интерагује кроз било који тип интеракције, осим гравитације. Ипак, поставља се питање: ако је галаксија пуна тамне материје, зашто се она не појављује?

Лов на празнину

У априлу ове године, тим који је водио Кристијан Мони-Бидин, са Универзитета Концепција из Чилеа, мислио је да је пронашао решење: слабоинтерагујућа масивна честица (WIMP) у ствари није присутна. Како би проценио масу и видљиве и тамне материје у локалном Сунчевом окружењу, њихов тим је пратио више од 400 звезда које су удаљене 13000 светлосних година од Земље.

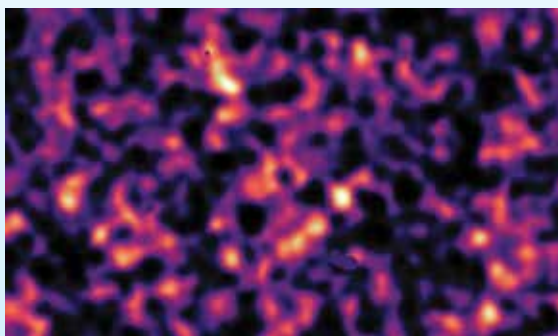
Тада су закључили да видљивом материјом може бити објашњена маса коју су пронашли, без потребе за експликацијом помоћу тамне материје. Ипак, направили су грешку, како кажу Џо Бови и Скот Тремејн са Института за напредне студије на Принстону, у Њу Џерзију.

Мони-Бидин и остале колеге су посматрали звезде које користе брзину при којој орбитијају око центра галаксије и чије орбите их избацују много даље од или изнад главног диска Млечног пута. Циљ овога је био да схвате колико су те звезде уствари повучене масом оближњих звезда, тј. тамне материје. Како су они претпостављали, брзина звезда би била иста без обзира на то колико су удаљене од центра галаксије. Ова претпоставка је истинита у случају младих звезда

које орбитијају у галатичком диску и крећу се у практично савршеним круговима, како је показало посматрање магле.

Међутим, звезде које орбитијају високо изнад диска не могу имати кружне орбите, како каже проф. Бови. Помоћу материје из галатичног спиралног дела, једине звезде које достижу ове висине су у ствари избачене из диска и тако су доспеле до високоеклиптичких орбита. Другим речима, њихове брзине нису исте на свим раздаљинама од галатичког центра. Укратко, те ротационе брзине морају бити много спорије од оних које су претпоставили Мони-Бидин и његове колеге, а то су открили Бови и Тремејн.

Пролазна бура

Проф. Бови је рекао: „Претпоставком да се звезде ротирају истом брзином без обзира на раздаљину од центра галаксије, они су занемарили количину материје у соларном систему и закључили да нема места за тамну материју.“ Поново анализиравши резултате, Бови и Тремејн су закључили да је количина тамне материје у Сунчевом систему и даље тачна, према ранијим претпоставкама. Такође, могуће је да чак има и мало више тамне материје него што смо мислили.

Иако многи физичари и даље сматрају да је тамна материја превише добро објашњена да би се тек тако напустила та тема, то не значи да Мони-Бидиново објашњење ротације криви није импресивно.

Ненаметљиво и сигурно, тамна материја и даље наставља да држи звезде и галаксије на окупу. Такође и даље слабо реагује и пушта мали део (око 10%) материје која се састоји од атома да формира звезде, нове хемијске елементе, а они стварају нова једињења, која стварају нове биохемијске околности. Те околности су омогућиле и настанак посматрача као што је човек.

Ива Кнежевић 8А

Kennt ihr diese deutschen Jugendwörter?

- 1) Bambus Leitung -
 - A) Schlechtes WLAN
 - B) Verdorbenes essen C) Gutes WLAN
- 2) Ehrenmann -
 - A) Nervensäge.
 - B) Cooler typ.
 - C) Prahler
- 3) Nacken typ -
 - A) Person, die bezahlt.
 - B) Hässliche Person.
 - C) Dicke Person
- 4) Lauch -
 - A) Untrainierter Junge.
 - B) Trainierter Typ.
 - C) Gutes Netz
- 5) Cus (Schüsch) -
 - A) Erstaunen.
 - B) Du nervst!
 - C) Geh weg
- 6) Verpiss dich. -
 - A) Komm gut nach Hause.
 - B) Pass auf dich auf!
 - C) Geh weg!
- 7) Snackosaurus -
 - A) Dicke Person.
 - B) Jemand, der Snacks nicht teilt.
 - C) Große Nase.
- 8) Appler. -
 - A) BioTyp.
 - B) Dicke Person.
 - C) Jemand, der nur Apple Handys hat.
- 9) Gymkie.
 - A) Fitnesstrainer.
 - B) Jemand, der nur in die GYM geht.
 - C) Jemand der zum ersten mal in die GYM geht.
- 10) Zuckerbergen. -
 - A) Stalker.
 - B) IG Süchtig.
 - C) Nerd

1 = Bad WIFI
 2 = Cool Guy
 3 = Dude that pays
 4 = Untrained Person
 5 = Amazed

6 = Go away!
 7 = Someone who won't share snacks
 8 = Someone who only buys apple
 9 = GYM + Junkie = GYMkie
 10 = Stalker.

Lösungsschlüssel: 1 = A; 2 = B; 3 = A; 4 = A; 5 = A; 6 = C; 7 = B; 8 = C; 9 = B; 10 = A

Is it possible to be perfect, but still be yourself?

In our modern-day world, everything is about 'being yourself', 'authenticity' and 'expressing individuality'. Yet, people still judge you for not being good enough, pretty enough, skinny enough, funny enough, etc. So, why tell all the lies about how everyone will like you if you are comfortable in your own skin, when they are clearly asking for you to be *perfect*. You might be asking yourself, "How am I supposed to be perfect for everybody, but still be my own unique person? Is that even possible?" Well, buckle up and get ready, we're going for a ride.

Does perfection exist?

In the Cambridge dictionary, perfection is defined as *the state of being complete and correct in every way*. Hmm. That sounds right, doesn't it? Wrong. The problem with this definition is that it's biased, completely one sided. "How?" - you might be wondering. Well, first of all, did anyone ever say that being perfect has to be positive? No! Why does everyone's definition of perfection own all positive traits then? Why are we so limited?

Let's think for a second. Everything has always been two sided, so why does perfection involve only one side- the positive one? The thing is, if we tried looking at the world from the positive side only, we would see all the negative things even more than before, and that wouldn't be perfection.

You must truly understand this in order to realize that any time someone is looking for perfection in a one sided manner, they'll never find it, because it doesn't exist.

Be different- but fit in

The problem with our society is that we are encouraged to be different, but at the same time they want us to be the same. Everyone says: be different! Be unique! Be yourself! And that's how it should be! We should all be able to celebrate our differences! That would be much more empowering than the constant need to fit in.

Where does this urge even come from? It's simple. We all seek acceptance. We all want to belong. From a very young age we start noticing the differences between us and the other children. If we feel left out, we start to mimic the behaviors of other, dominant groups. We fear rejection, so we do everything in order to avoid isolation.

The mistake we usually make is that familiarity is what connects people and creates bonds, not sameness.

What if we were all the same?

Nothing. As simple as that - nothing. Anything, anyone, everything and everyone would talk, walk and look the same. Such complete and total equality would erase all differences, and without differences, meaning of individuality is lost. There wouldn't be anything unique, authentic, new or exciting. There would be no such thing as yourself.

In the book *The Giver* by Lois Lowry, this topic is discussed thoroughly. *Sameness*, the place they live in, is conducted by people who rule over the exactly same people by many strict rules. It shows how important individuality really is and why no one should ever wish everyone was the same.

If, for example, every noun was the same, everything would be one thing and mean one thing. *What is a dog? I am a dog. And I am you. So you are a dog, too.* There is no meaning of anything anymore, because everything means the same thing. The sense of self is lost.

Perfectly unique

What does being perfect mean to you? Does the fear of not being perfect prevent you from doing what you love? Because - it shouldn't. You don't have to be perfect to be yourself. I believe there is a small feeling of "unbelonging" in all of us, but we simply need to learn how to live with it. You are perfect in your own way. Everyone is perfect in their own way. We're all perfectly unique.

The thing is, being perfect isn't something people should obsess about, because perfection means different for everyone. You need to learn how to love yourself for who you are. You should never change for anyone, but yourself. Ever! You don't have to be perfect to be yourself!

(written by Mia Trifunovic, 9B)

The Spelling Bee

Don't mistake a spelling bee with an insect gathering nectar from a lot of flowers to make delicious honey that you like spreading on a slice of bread. Actually, the bee in spelling bee probably comes from the Old English *bēn* meaning "a prayer, a favor." By the late eighteenth century, bee meant the joining of neighbors to work on a single activity to help a neighbor in need: sewing bee, quilting bee, etc.

A spelling bee is a contest in which participants try to spell words correctly and aloud. The competition can be individual, with players eliminated when they misspell a word and the last remaining player being the winner, or between teams, the winner being the team with the most players remaining.

The spelling bee is an old custom that became common in schools in the United States in the late 19th century and was really popular there and in Great Britain. Today's spelling bees still fascinate people, even though spell check and autofill are easily available on all the devices that we use daily.

In the United States, National Spelling Bee, in full Scripps National Spelling Bee, is held in the Washington, D.C. area that is the culmination of a series of local and regional bees contested by students in grades below the high-school level.

Here are **10 fun facts** about the Scripps National Spelling Bee that you will definitely remember easier than how to spell *scherschnitte* and *nunatak*, the winning words of the 2015 competition.

1. It was **organized by a newspaper** and Frank Neuhauser was the bee's first champion, and his winning word was "gladiolus."
2. In 1926, Pauline Bell became **the first female champion**. In the Bee's second year the winner was Pauline Bell, who won by correctly spelling the color *cerise*. Bell started a trend of female winners: of the Spelling Bee's 93 champions, 48 of them have been girls.
3. There were **two winners** on six occasions. To stop this continuing trend, the Bee changed the rules in 2017 by requiring all of the spellers still standing at 6 p.m. on the Bee's final day to complete a written test to be used to break a tie.
4. **Merriam-Webster's Unabridged Dictionary** is the Spelling Bee **Bible**. With more than 472,000 word entries, it's the official dictionary of the Scripps National Spelling Bee, and the only one that counts in terms of spelling.
5. The Scripps National Spelling Bee was first broadcast on network **television** in 1946.
6. Since 1978, the Scripps National Spelling Bee has welcomed **participants from outside the 50 United States**.
7. In 1996, Jimmy McCarthy of St. Petersburg, Florida became **the first profoundly deaf speller** to compete at the national level. He tied for 48th place in a field of 247 spellers.
8. The lucky winner's **massive prize** includes a \$30,000 cash prize and engraved loving cup trophy from Scripps, a \$2,500 savings bond and reference library from Merriam-Webster, \$1,200 in reference works and a three-year membership to Britannica Online Premium and Britannica World Atlas from Encyclopedia Britannica.
9. Spellers have **two minutes** to spell a word. The countdown begins when the speller first pronounces the word. A traffic light facing the stage glows green for the first minute and 15 seconds before turning yellow. When the clock reaches 30 seconds left, the light switches to red and the speller must complete the word.
10. **Winning words** have included: Laodicean, luge, therapy, croissant, milieu, lyceum, kamikaze, antediluvian, chiaroscuro, logorrhea, Purim and knack. The French word *connoisseur* has been the most frequently used word on Scripps National Spelling Bee word lists.

Spelling bee contests provide a great way for students to learn new words and their origins, allow students to compete in a supportive environment and gain the confidence they need to speak in public. Due to all these benefits, our school is considering organising the school spelling bee contest for the upcoming academic year. The whole idea was sparked by the spellbound reactions our students have after watching "Akeelah and the Bee" as part of our MYP English Language Acquisition Unit called "The importance of language learning".

Маша Алвировић, Вања Антић 7Б

Les champions du monde !

En 2018, la France est devenue la nouvelle championne du monde ! Bien sur, on parle de l'équipe de football. Les Bleus ont battu la Croatie en finale de la Coupe du monde, dimanche 15 juillet 2018. Ils ajoutent une deuxième étoile au maillot tricolore.

La France a gagné 4-2.

MES JOUEURS DE FOOT PRÉFÉRÉS SONT: _____

DES PROBLÈMES À RÉSOUDRE

Travaux dans la cour de récréation

Afin de faire des travaux dans la cour de récréation, un camion a déposé devant le Lycée 3m³ de sable. Fermin transporte ce sable dans une brouette. Il fait 120 voyages. Quelle est la contenance en dm³ de chaque brouette ?

Au restaurant

Fromage ? Dessert ? Les 30 clients du restaurant ont choisi :

12 ont pris fromage et dessert, 9 ont pris seulement un dessert et 18 ont pris au moins du fromage. Combien n'ont pris ni fromage ni dessert ?

CHEZ LE FLEURISTE

Un fleuriste a 175 roses. Il prépare des bouquets de 12 roses.

Combien de bouquets peut-il réaliser ?

Combien de roses lui reste-t-il ?

Combien de roses lui manque-t-il pour faire un bouquet supplémentaire ?

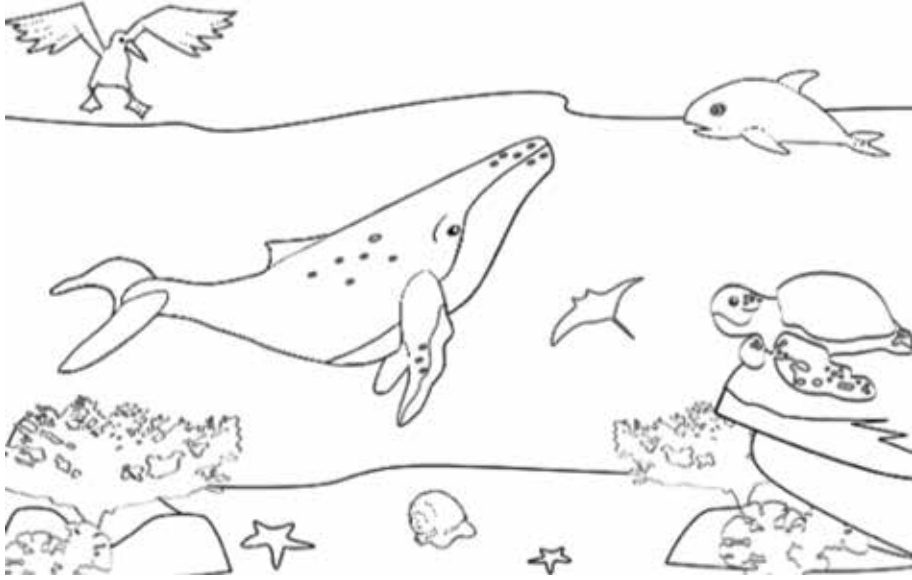

MÉXICO

Tito Curioso

Hola amigos, me llamo Tito Curioso, estoy muy emocionado porque recientemente me enteré que... ¡México es un país megadiverso! ¿Saben lo que es eso? Quiere decir que entre más de 190 países que existen en el mundo estamos entre los cinco primeros lugares en el número de especies de plantas y animales. ¿No es maravilloso? ¡Somos una gran familia! Desde entonces me he dedicado a aprender sobre la vida y obra de los seres que nos acompañan en México y en el planeta! ¡Y el adentrarse a conocer esta gran variedad de seres con los que vivimos es una aventura extraordinaria!

LOS BURRITOS

LOS TACOS

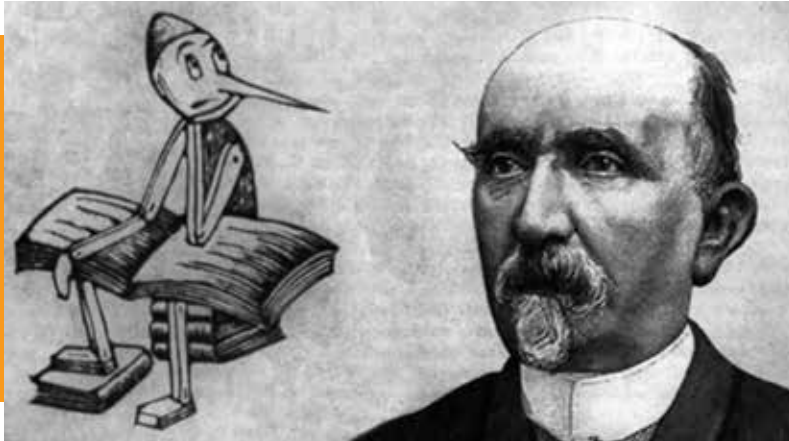
EL SOMBRERO

LOS CHILES

EL PONCHO

Carlo Collodi, pseudonimo di Carlo Lorenzini (1826-1890)

Carlo Collodi, il papà di Pinocchio

Troneggiano nella libreria di famiglia, della mia famiglia, alcune simpatiche versioni di **Pinocchio** il capolavoro di **Carlo Lorenzini**, conosciuto ai più come **Carlo Collodi**. Sono trascorsi centonovant'anni dalla sua nascita, avvenuta a Firenze il 24 novembre 1826. Il suo è un nome importante, entrato nella storia non solo della letteratura italiana, ma delle favole di tutto il mondo. Il suo Pinocchio ha forgiato e continua a forgiare l'immaginario di molti bambini. È un classico come possono esserlo le fiabe di Esopo. Come ebbe a dire Elémire Zolla:

Il Pinocchio di Collodi è un miracolo letterario dalla profondità esoterica quasi intollerabile.

Chi era Carlo Collodi

Figlio di un cuoco e di una domestica, poté studiare grazie alla famiglia presso cui prestava servizio sua madre, i Ginori, che gli aprirono le porte della loro dimora. Dagli undici ai sedici anni venne poi mandato a studiare per diventare prete e dai sedici ai diciotto cambiò nuovamente scuola per potersi formare in retorica e filosofia. A vent'anni divenne libraio, poi redattore e ottenne persino una dispensa per poter leggere quei libri considerati proibiti e inseriti nel famoso Indice.

Partecipò alle guerre d'Indipendenza, divenne amministratore della libreria in cui aveva cominciato come libraio, cominciò la sua attività di giornalista e collaborò con diverse testate. Nel 1856 firmò il suo primo pezzo, umoristico, come Collodi, nome preso dal posto in cui aveva avuto i natali sua madre. Nel 1875 fu chiamato dall'editore Paggi a tradurre le favole di famosi autori francesi. Gli venne altresì chiesto di chiosarle con una morale.

Finalmente nel luglio 1881, sul primo numero del periodico per l'infanzia *Giornale per i bambini*, fece la sua comparsa la prima puntata di una nuova storia intitolata Pinocchio, di cui

tutti o quasi conosciamo l'incipit:

C'era una volta...

– Un re! – diranno subito i miei piccoli lettori. No, ragazzi, avete sbagliato. C'era una volta un pezzo di legno.

Non era un legno di lusso, ma un semplice pezzo da catasta, di quelli che d'inverno si mettono nelle stufe e nei caminetti per accendere il fuoco e per riscaldare le stanze.

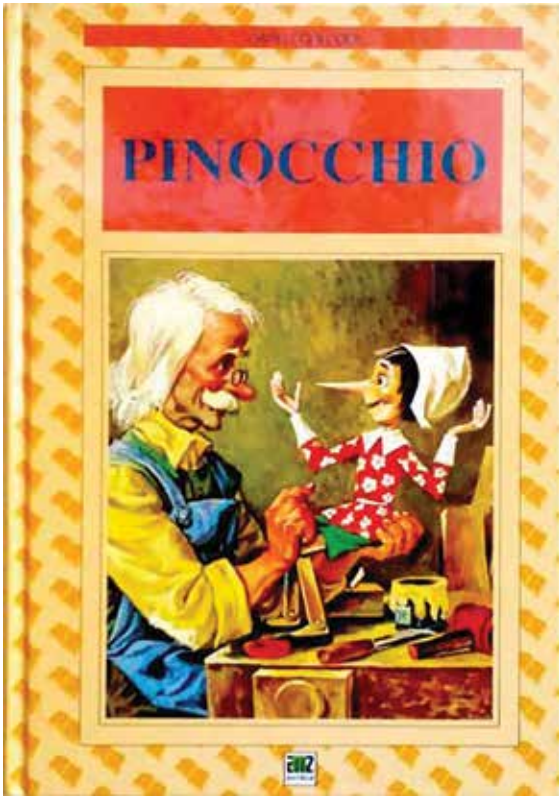
Il burattino seguiva due suoi fratelli, Giannettino e Minuzolo, di cui Carlo Collodi aveva raccontato nel '77 e nel '78. Il libro con le storie complete del monello apparve nel 1883 e siglò la fama del suo artefice. Collodi morì, forse stroncato da infarto, sette anni dopo.

La Fondazione nazionale Carlo Collodi

Sembra superfluo ribadire in questa sede l'importanza di questo autore eclettico, curioso, appassionato. Per chi volesse conoscerlo meglio, date le tante esperienze cui si dedicò in vita e le versioni e la popolarità raggiunte da Pinocchio, è possibile fare riferimento alla Fondazione nazionale Carlo Collodi e al parco omonimo. La Fondazione, nata nel 1962 con decreto del presidente della Repubblica, si proponeva dapprima di raccogliere e promuovere studi sulla vita dell'autore e sulle sue opere, ma nel tempo ha esteso la sua attività alla promozione della cultura e alla sensibilizzazione dei bambini a tematiche importanti attraverso la storia del burattino.

Ad opera della fondazione si deve anche il Parco di Pinocchio che ha trovato la sua sede naturale in Collodi. Qui è possibile divertirsi con le attrazioni del parco, passeggiare in un grande giardino e visitare la casa delle farfalle. I bambini possono imbattersi nel Pinocchio più grande del mondo, nella balena e negli altri personaggi che spuntano in ogni dove. Il parco realizza anche campagne per la promozione dell'educazione, spettacoli, eventi.

Ricordiamo, infine, che un testo natalizio di Carlo Collodi è pubblicato anche nel libro *Racconti di Natale* pubblicato da noi della Graphe.it edizioni.

Vacanze per tutti

Filastrocca vola e va
del bambino rimasto in città.
Chi va al mare ha vita serena
e fa castelli con la rena,
chi va ai monti fa le scalate
e prende la doccia delle cascate..
E chi quattrini non ne ha?

Solo resta in città:
si sdraia al sole sul marciapiede,
se non c'è un vigile che lo vede,
e i suoi battelli sottomarini
fanno vela nei tombini.
Quando divento Presidente
faccio un decreto a tutta la gente:

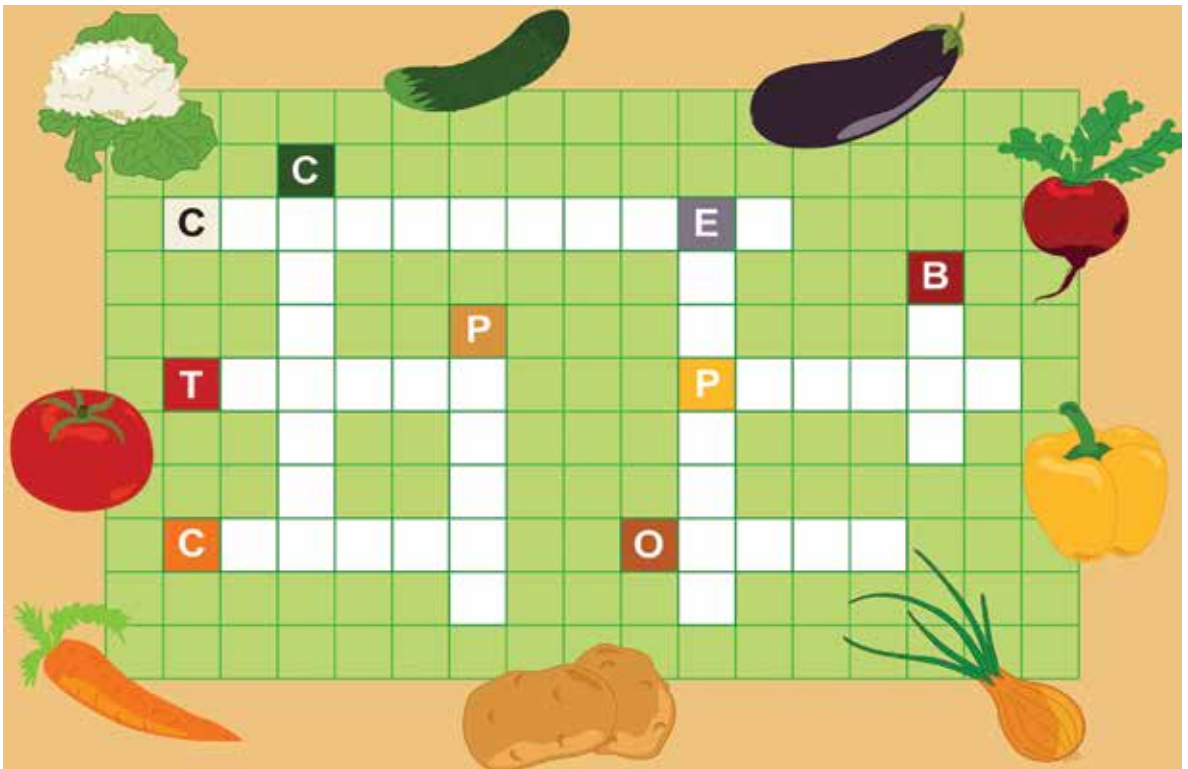
- Ordinanza numero uno:
in città non resta nessuno;
ordinanza che viene poi,
tutti al mare, paghiamo noi;
inoltre le Alpi e gli Appennini
sono donati a tutti i bambini.
Chi non rispetta il decreto
va in prigione difilato.

Gianni Rodari

www.tuttodisegni.com

В СЕРБИИ ОТПРАЗДНОВАЛИ ДЕНЬ ПОБЕДЫ

9 мая 2019 года в Сербии прошли торжественные мероприятия, приуроченные к 74 годовщине празднования Дня Победы над немецко-фашистскими захватчиками.

9 мая 2019 года в День Победы над фашизмом в Сербии в четвертый раз проведена акция «Бессмертный полк». Жители разных городов страны, представители ветеранских организаций, обществ российско-сербской дружбы, организаций российских соотечественников, бизнес структур вновь вышли на улицы сербских городов с портретами своих родных и близких, воссоздав таким образом картину судеб солдат, участвовавших во Второй мировой войне, отражении агрессии НАТО на Югославию в 1999-м.

Торжественные мероприятия прошли по всей территории Сербии. Марши «Бессмертного полка» прошли по 12 городам республики. Кроме того, участие в акции приняли и жители БиГ.

«Бессмертный полк» собрал под своими знаменами сербов, русских, представителей других братских нам народов, доказав, что способен стать ещё одним важным символом нашей общей истории. Мы вместе воевали и вместе должны сохранить память об этом во имя нашей дружбы.

На центральной площади у мэрии города состоялся грандиозный праздничный концерт с участием российских и сербских исполнителей, после которого многочисленной публике был показан фильм «Балканский рубеж». Организатором праздничного концерта выступил Русский Дом в Белграде, поддержку в проведении мероприятия оказали мэрия Белграда и Правительство Москвы.

Торжественные мероприятия, приуроченные ко Дню Победы, завершились в г. Ниш, где состоялся большой парад. Мероприятия широко освещались ведущими российскими и сербскими СМИ.

РУЂЕР БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

ОСНОВНА ШКОЛА „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

Једанаеста генерација матураната
школске 2018/19.

9A

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељењски старешина
Весна Божовић

Богдан
Бјеговић

Андреј
Милошевић

Сања
Вићентић

Тијана
Вукићевић

Хелена
Божовић

Бојана
Радовановић

Вук
Цвијовић

Вукота
Чипчија

Душан
Бајец

Ива
Ђурчић

Исаија
Пантић

Јања
Јосифов

Јована
Ненадовић

Катарина
Радуловић

Леа
Марић

Матија
Цвијовић

Михајло
Џаковић

РУЂЕР БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

ОСНОВНА ШКОЛА „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

Једанаеста генерација матураната
школске 2018/19.

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељењски старешина
Бранислава
Грубишић

Софија
Терзић

Софија
Јеловац

Миа
Трифуновић

Марија
Станковић

Лука
Тушевљак

Лана
Радуновић

Лазар
Митровић

Јана
Карановић

Дуња
Миленић

Давид
Седлар Stevens

Вук
Икодиновић

Андрија
Будеч

Кошаркашка утакмица

Ученици наше школе у конкуренцији 7. и 8. разреда на општинском првенству, у првом колу, састали су се са школом из Сремчице и били поражени. Тимски карактер наших момака није изостао, али квалитет и дужа клупа у овој прилици били су савезници нашег противника. Честитке за обе школске екипе за фер и коректно кошаркашко надметање.

Кошаркаши

Руђеровци су у припремном мечу пред општинско првенство у кошарци, савладали екипу ОШ „Милош Црњански“ на гостујућем терену резултатом 56:39. Била је добра партија наших играча у припремној фази. Дobar тимски дух и дисциплина, додатно је мотивисала наше ученике да пуни самопоуздања оду на општинско првенство које ће се одржати следеће недеље.

Општинско првенство у кошарци

„Кош, кош, кош, хоћемо још“, била је песма која се орила у свлачионици наших изабраника након завршетка општинског првенства у кошарци на коме су наши руђеровци, ученици петог и шестог разреда, после пет одиграних утакмица без пораза заузели прво место и поносно подигли победнички пехар.

Окићени златним медаљама и пуни лепих, спортских утисака напустили су спортску дворану са неизмерном жељом да се што пре појаве на градском такмичењу које следи.

Шампиони

Ученици ОШ „Руђер Бошковић“ су освојили су прво место у категорији петог и шестог разреда на Градском првенству у кошарци одржаном у Штарк Арени.

Финална утакмица против ОШ „20 Октобар“, у драматичној завршници и после продужетака заслуженим вођством од пола коша (29 : 30) припала је нашим златним дечацима који су уз велику радост кренули пут доделе медаља и пехара. Наши руђеровци били су пример једног одличног односа и дисциплине прена спорту, то није било мишљење само њиховог тренера Александар Лекића који их је водио ка стазама звезда, већ су бројне симпатије покупили и у очима посматрача и организатора.

У конкуренцији за најбољег играча турнира били су: Михајло Марковић и Вук Даниловић, али је за нијансу у том дуелу признање ипак освојио Вук Даниловић. Титула најкориснијег играча тима припала је Михајлу Марковићу. Треба поменути и остале који су им у тој

идеји и помогли, а то су: Огњен Срзентић (капитен), Андреј Иванић, Коста Трифуновић, Милан Матић, Лука Вучковић, Борис Милошевић и Мијат Цвијовић.

Титула најбољег тренера припала је њиховом професору Александру Лекићу. Савете које им је делио несобично, проистекли су из његовог дугогодишњег професионалног бављења кошарком. Крилатица „хладне главе, а врућег срца“ пратила нас је током првенства и омогућила да доста тога осетимо и научимо на овом путу до успеха.

Serdiano World Cup

У италијанском Милану завршен је „Serdiano World Cup“ 2019.године. Србија је имала представнике у виду дечака рођених 2007, 2009. и 2010. године који бране боје ФК Атаканте из Београда.

Поред дечака из наше земље на турниру су учествовали и млади фудбалери из Италије, Француске, Швајцарске, Данске, Румуније...

Атаканте, који је ношен одличном подршком са трибина, успео је да освоји прво место у генерацији 2009. У победничкој генерацији, посебно се истакао и Александар Кахриман, иначе ученик 4. разреда ОШ „Руђер Бошковић“ на кога је наш образовни систем веома поносан због овог великог успеха.

Генерација дечака 2009 годишта поред пехара и медаља, добила је и директан пласман на позивни „Serdiano“ куп на којима ће учествовати најјачи европски клубови попут Милана, Лација, Роме и Јувентуса.

Тенис

На теренима ТК ТАЖ у Нишу одржано је Отворено првенство у конкуренцији до 12 година за девојчице и дечаке, друга категорија. Наш Милан Радојичић 6А освојио је 1. место.

Матс Виландер укрстио рекете са младим тенисерима Србије

У уторак, 14. маја, ученици 6А и 6Б имали су прилику да присуствују значајној тениској манифестацији у тениском клубу Гемакс. Једно од најпрепознатљивијих лица светског тениса, бивши гренд слем шампион и легенда овог спорта Матс Виландер дошао је у посету нашој земљи како би популаризовао ову спортску грану. Ученици су се загрејали, играли мини-тенис између себе и са Виландером, те слушали корисне савете које је Матс имао да им подели. Цела манифестација је прошла у духу спорта и дружења, а на крају су деца добила потписане лоптице у виду аутограма. Све у свему, било је ово једно лепо поподне прожето добром забавом и дружењем.

Звездине игре без граница

Образовни систем „Руђер Бошковић“ и ове године био је домаћин у организацији Звездиних игара без граница. Традиционално окупљање, дружење и надметање екипа у полигонима са лоптом и полигонима спретности и окретности дало нам је могућност да се добро забавимо, али да у једној доброј атмосфери и у спортском маниру проведемо суботу у борби за медаљом.

Различити карактери, генерацијска разлика између учесника додатно је учинила манифестацију занимљивијом, али заслуге су припале најмлађима и најспретнијима. Ученици наше школе Андреј Кокир и Стефан Ристов најбољим резултатом конкурисали су и освојили пехар овогодишњег такмичења.

Такође, учествовали су у организацији програма, поставци, демонстрацији и са професором Александром Лекићем домаћински водили екипе све кроз препреке до самог послужења на крају.

Учесници су пуни утисака и речи хвале изашли из сале, а наш образовни систем је још једним пехаром украсио простор у спортском кабинету.

Млади хокејаши

Овог викенда, млађа селекција „Партизана“, после одличних игара у конкуренцији од 16 тимова заузела је треће место и бронзану медаљу на престижном турниру Memorial Claudia e Francesco u Bellinzoni (Швајцарска) где је наш млади голман Михајло Миленковић проглашен за најбољег голмана турнира.

Наш ученик Дејан Миловановић је капитен ове сјајне екипе.

Честитамо!

Школа скијања

„Зима, зима – е, па шта је, ако је зима, није лав! Зима, зима – па нека је, не боји се ко је здрав!“

Познати стихови нашег великог писца Јована Јовановића-Змаја, инспирисали су нас да на овај начин направимо кратак резиме догађаја са зимског распуста. Наиме, наши руђеровци узраста од осам до тринаест година (Г2 – Г8) имали су могућност да у једној лепој атмосфери, пуној спортског дружења и анимација на снегу, активно проведу дане распуста и незаборавне тренутке на прелепој планини Копаоник. Тим људи из Руђера и њихови сарадници, педагошким вештинама и стручним радом, додатно су олакшали одсуство родитеља на овако захтевном садржају, а наши малишани су нам то вратили једним добрим односом према раду, дружењу и пружили нам много шармантних тренутака о којима ће се причати до евентуалног следећег дружења.

„А шта може зима мени, шта ми може, шта ми сме?! Нек ми носић поцрвени, ето то је, то је све“.

Овим стиховима затварамо овогодишњу врећу утисака са Руђерове зимске школе скијања, а нашим полазницима честитамо на постигнутим резултатима, радујемо се њиховим будућим спортским и академским постигнућима и жељно исчекујемо нове активности које ће се сигурно наставити током летњег школског распуста.

Размена ученика

Први дан посете ученика „АСГ Pierce“ из Атине био је подељен на три дела. Прво су ученици свих нивоа наше школе представили Образовни систем „Руђер Бошковић“, град Београд, традиционалне инструменте и храну уз дегустацију и радионицу украшавања лицидерских срца. Након тога организована је посета споменику Незнаном јунаку и ТВ торњу на Авали. Дан је завршен упознавањем школског кампуса кроз игру „Scavenger hunt“.

Други дан посете ученика из Атине протекао је у посети Музеју дипломатије, Музеју илузија и Војном музеју. Био је то идеалан спој забаве и стицања нових историјских знања уз емотивне исповести преживелих затвореника логора Јасеновац, госпође Јелене Бухач Радојчић и господина Гојка Рончевића Мраовића.

Трећи дан посете атинске школе „АСГ Pierce“ протекао је у једнодневном излету. Посећени су антички град Виминацијум и средњовековна тврђава Смедерево. Спој историје, архитектуре и забаве учинио је да сви учесници презадовољни стигну својим кућама.

Утицај географских истраживања на живот појединца

Током протеклих шест недеља ученици 4А и 4Б су проучавали како су географска истраживања утицала на живот појединца, али и на развој друштва. Путовања у непознате пределе и причу о личном искуству из разних крајева света, уз занимљиву презентацију, поделила је са нама Шани Голдман, гостујући предавач. Она је из угла вршњака истакла значајне тренутке и лична искуства са путовања кроз егзотичне пределе. Упознала је ученике са занимљивим авантурама и изазовима које је доживела.

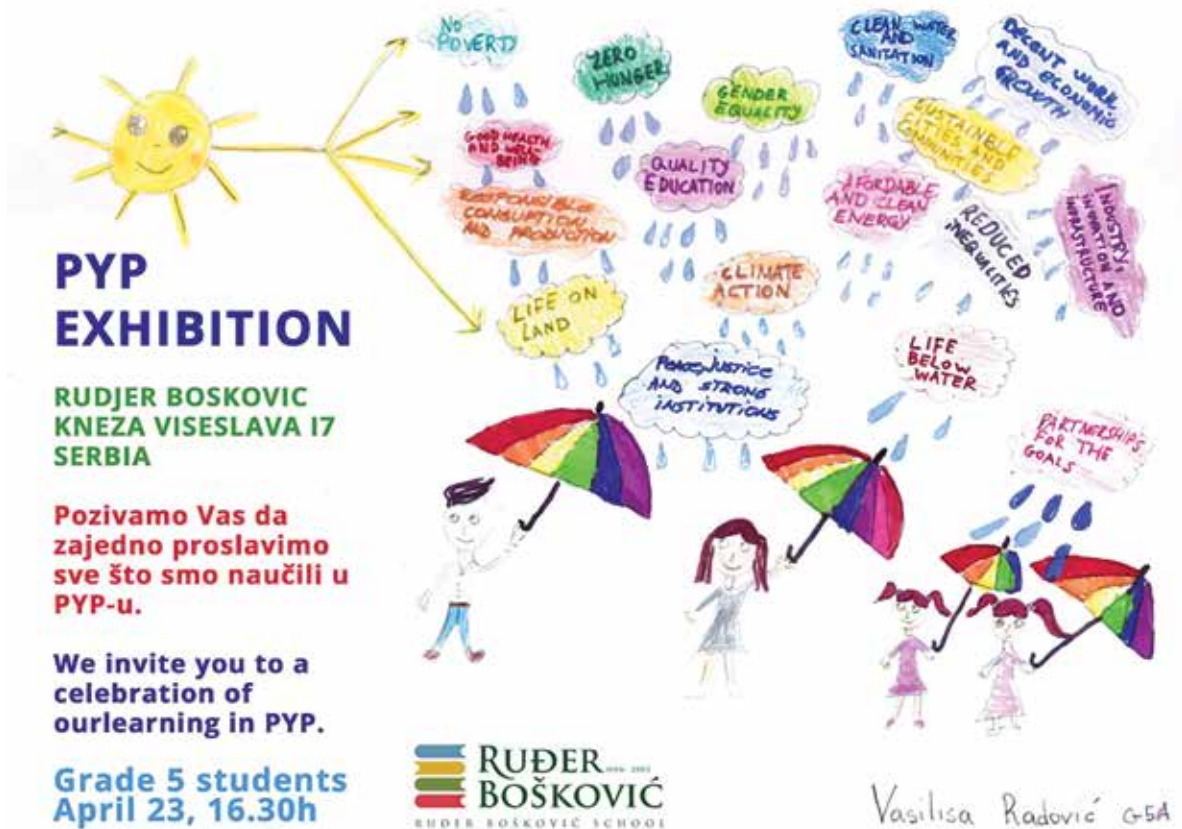

Интернационална конференција младих научника - ICYS

Огњен Срзентић, ученик 7Б, освојио је бронзану медаљу на Интернационалној конференцији младих научника - ICYS из области животне средине. Тема његовог рада била је: „RAISING ECOLOGICAL AWARENESS OF TEENAGERS ABOUT ENDANGERED SPECIES WITH SPECIFIC EMPHASIS ON GRIFFON VULTURE.“

Конференција је одржана у малезијској престоници Куала Лумпуру у периоду од 18. до 24. априла. Са још седам ученика београдских школа Огњен је био део тима из Србије. Сви ученици из тима Србије су полазници Центра за таленте БЕОГРАД 2. Конференција младих научника обухвата излагање научног рада из области хемије, биологије, информатике, физике, инжењеринга, математике и заштите животне средине. На такмичењу у Малезији учествовало је више од 26 земаља, са 195 научних радова.

Честитамо Огњену на постигнутом успеху и сјајном представљању Руђера и Србије!

PYP Изложба

У уторак, 23. априла, ученици завршног разреда PYP програма прославили су напредовање и учење у првом циклусу школовања одржавањем PYP изложбе. У току школског дана ученици и наставници школе и гости из Основне школе „Бановић Страхиња“ имали су прилику да присуствују приредби и презентацијама истраживачких пројеката које су ученици радили у марту и априлу. Након завршетка наставе, ученици су приредбу и презентације извели за родитеље и госте школе.

Изложба је круна ПУП програма и прослава свега што су ученици научили од поласка у школу. Кроз презентације својих истраживања демонстрирали су разумевање пет основних елемената ПУП програма: знање, вештине, концепти, ставови и акција. Ове године централна идеја изложбе била је: Изражавамо своје вредности и креативност кроз развој разумевања глобалних проблема и предузимањем акције. Основа истраживања били су Global Goals, 17 циљева за одрживи развој (<https://www.un.org/sustainabledevelopment/>).

Ученици су се на почетку теме поделили у групе по интересовањима, затим дефинисали централне идеје за сваку групу и правце истраживања за сваког члана групе. У уторак групе су презентовале истраживања у вези са следећим глобалним циљевима: искорењивање сиромаштва, квалитетно образовање, родна равноправност, приступачна и чиста енергија, пристојан рад и економски раст, одрживи градови и заједнице, подводни живот и мир, правда и јаке институције.

Сви ученици су показали изузетно висок ниво мотивације, одговорности и озбиљности у приступу истраживању.

ib Primary Years Programme

Акредитован РУР програм

Организација International Baccalaureate обавестила нас је 9. априла 2019. године да је школа „Руђер Бошковић“ успешно завршила процес ауторизације за Primary Years Programme.

Овим је завршена фаза кандидатуре, и након потписивања званичних докумената, школа ће бити акредитована за реализацију РУР-а.

Са овом ауторизацијом постали смо прва образовна установа у региону која је акредитована од стране Министарства Просвете Републике Србије и ауторизована за сва три ИВ програма.

Честитамо свим запосленима, ученицима и родитељима и радујемо се новим изазовима.

Светосавска академија

У петак 25.1. у нашој школи одржана је Светосавска академија уз свечани програм који су извели чланови драмске секције и хор, као и беседу нашег вероучитеља Сава Мумина. Као и сваке године након програма уручене су Светосавске награде најуспешнијим ученицима који су се истакли у неким областима.

Такмичење Дабар

На школском такмичењу из информатике Дабар одрзаном прошле недеље, учествовали су и наши ученици.

У категорији дабарчиц за 5. и 6. разред учествовало је преко 16.500 ученика из целе Србије. На државно такмичење су се пласирали ученици Вања Антић и Огњен Срзентић. Вања је био један од 5 ученика који су се пласирали на виши ранг такмичења са максималним резултатом. У категорији млади дабар за 7. и 8. разред од 9.500 такмичара међу 70 најбољих, који су се пласирали на државно такмичење, наш је ученик седмог разреда Лука Јанковић. Било је и неколико ученика којима је мало фалило да прођу даље, али свакако мислимо да је ово одличан резултат и да треба да будемо поносни на наше ученике.

Обележавање Дана планете Земље

Ученици и наставници наше школе су ове године обележили Дан планете Земље, кроз заједнички час у природи, који су реализовали са представницима Универзитета Сингидунум, Студијског програма за животну средину и одрживи развој.

Циљ радионице је био активно укључивање ученика у симулацију живота једне мале људске заједнице у листопадној шуми. Ученици су имали прилику да практикују традиционална еколошка знања и тимски рад, како би схватили улогу и значај биодиверзитета у екосистему. Програм је био подељен у три целине: шумска тајна, шумско купатило и шумска карика у оквиру којих је ученицима постављено пуно интересантних питања, као што су: Шта се једе, шта нас једе? Шта нас штити, а шта нам прети? Ученици су, такође, били упознати са концептима терапије сунцем, купањем у шумском ваздуху, кроз које су показане нераскидиве везе човека и природе.

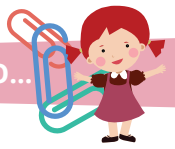
Sur les pistes de la France – франкофони оријентиринг

Наш шармантни водич кроз француски део Београда 13. 3. 2019. био професор Дарко Милетић. Прва тачка Француски културни центар и симпатична Катрин су оставили утисак на нас. Друга тачка је била потрага за француском пекаром у Добрачиној, која нажалост више не постоји. Морали смо да се утешимо крофнама које су нам (гле чуда) биле успут.

На Калемегдану је реч имао Богдан Кошуткић који нас је упознао са важним подацима у вези са спомеником и амбасадом.

Диван дан за упознавање нашег града. Професорке Светлана и Катарина су успут пропитивале тачке са неких претходних траса, али се наши искусни оријентирци нису дали. Завршну реч на француском је дала наша Нађа.

Хајдучка чесма

Наши оријентирци су 3. 4. 2019. покушали да пронађу Хајдучку чесму.

Извештај екипе: Кретали смо се шумским стазама. Водио нас је момак са Брда Богдан. Било нам је занимљиво. Ходали смо сат времена. Чак и они који су веровали да су неспретни, изненадили су себе. Права авантура се завршила испред Кошуте. Иако смо наше одредиште видели из комбија, верујемо да нисмо изневерили правила овог изузетног спорта. Спремни смо за следећи изазов Трагом Русије у Београду.

Who we are

Ученици 4А и 4Б су имали прилику да разговарају са Мајом Латиновић, манекенком, о утицају модне индустрије на свакодневни живот људи. Сазнали су како се праве модне ревије високе високе моде, ТВ и новинске рекламе и који су позитивни и негативни аспекти овог атрактивног занимања.

Артино школа за гитару

Ове недеље дружили смо се са гостима из Артино школе за гитару. Гитаристи Милан Дерета и Петар Стошић помогли су нам да упознамо класичну гитару користећи Артино онлајн платформу. Научили смо основне појмове о овом инструменту, слушали смо професионалце како изводе музичка дела, а неки од нас су се окушали и у свирању. Своје умеће показали су и руђеровци који похађају музичку школу. Било нам је забавно, а дружење смо завршили уз музику и квиз.

Circul d'Art

Ученици одељења 8А и 8Б 4 имали су, ове недеље, прилику да се упознају са пројектом Circul d'Art, који ће у нашој школи бити реализован у оквиру Service as action сегмента МУР-а. Гошћа нам је била госпођа Rajmonda Avignon, концептуална уметница и експерт организације UNDP за област циркуларне економије.

Радионица

У марту су ученици 4А и 4Б имали низ од три вишесатне радионице са нашим ђачким родитељем Александром Стевановићем.

На првој радионици ученици су се упознали са процесом израде рекламе и са обманама које постоје у маркетингу/рекламирању. На практичном примеру кроз заједнички рад учествовали су у прављењу правог хамбургера који је требало да изгледа као исти тај хамбургер на рекламној слици додавањем картона, машинског уља, лака за косу... да би се постигао жељени ефекат.

Обука за наставнике

Обука за наставнике, коју је реализовала организација „Достигнућа младих у Србији“ (Junior Achievement Serbia), одржана је у „Руђеру“, од 22. до 24. марта. Тридесет наставника београдских школа (укључујући и нашу) усавршавало се у области планирања и реализације наставе оријентисане на исходе. Током три дана, полазници су савладали основе предузетништва и финансијске писмености, учествовали су у практичним активностима, као и у такмичењу за најбољу наставничку компанију.

Акредитован МУР програм

Организација International Baccalaureate обавестила нас је 3. априла 2019. године да је школа „Руђер Бошковић“ успешно завршила процес ауторизације Middle Years програма.

Овим је завршена фаза кандидатуре и, након потписивања званичних докумената, школа ће бити акредитована за реализацију МУР-а.

Честитамо свим запосленима, ученицима и родитељима и радујемо се новим изазовима који су пред нама.

„Мислиша“

На математичком такмичењу „Мислиша“ ученици наше школе су освојили седам похвала и два 3. места. Похваљени су: Павле Милосављевић (2. разред), Искра Милојевић (4. разред), Адријана Поповић (4. разред), Петар Талимир (4. разред), Андреј Нестеренко (5. разред), Јан Нестеренко (7. разред) и Миа Трифунковић (8. разред). За копље су били бољи Филип Димитријевић и Лука Јанковић, ученици 7. разреда, који су се заслужено изборили за 3. место.

Честитамо им на сјајним резултатима!

Мислиша

Мислиша

Мислиша

Треће место на међународном фестивалу дечјег стваралаштва

Наши најмлађи глумци, ученици grade 4 који похађају драмски КАШ РУР, под менторством наставнице Гордане Јосимов, су осмислили, написали, режирали и снимили представу под називом „Тајна легенда о сирени“. У овој узбудљивој, маштовитој и разиграној представи глуме Ива Чучковић, Уна Џавић, Софија Трифуновић, Маша Тасић, Тара Станчевић, Марко Балаћ, Лана Штулић, Богдан Милановић и Михајло Девећ.

На 8. међународном бијеналу дечјег уметничког израза (БУДИ) у конкуренцији од неколико стотина дечјих позоришних представа из разних земаља Европе представа наше школе је освојила треће место и тиме постигла велики успех. Главни циљеви овог фестивала су приближавање уметности и културе деци, превазилажење баријера старомодних институција, охрабривање креативности код најмлађих, промоција и развој талената код деце у различитим областима креативности, што доказује да су наши ученици у самом врху Европе у области дечјег драмског стваралаштва.

International Biennale of Children's Artistic Expression - BUDI - invites all educational and cultural institutions, and children aged up to 15 years, to send their applications to and show us what makes them happy no later than April 20th, 2015. BUDI is organized by Cultural Center Panjewe and the BUDI Association.

WHAT MAKES YOU HAPPY!

BUDI (Biennale of Artistic Children's Expression) is an international festival that is dedicated to the children's creativity and to the production for children... The main goal of BUDI are: bringing art and culture closer to children, overcoming the barriers of old-fashioned cultural institutions, encouraging creativity at the youngest, promoting and developing the ability of children in different areas of creativity, connecting and familiarizing children with other cultures, as well as supporting the inclusion of marginalized children's groups.

This year, our guest host country will be Israel, country of creative inspiration. Contemporary Israeli production for children is full of imagination, playfulness and fun. Children are brought up to be self-contained and to choose and organize their time according to their necessities. People from Israel believe that it is necessary to provide free choice for the children, so they can build up their skills. It's a great chance, as their custom, inspired us to choose the theme for this year: **WHAT MAKES YOU HAPPY!** Join us in discovering other countries and cultures, building friendships, and enjoy playing!

COMPETITION FOR CHILDREN AFFORDS UP TO 15 YEARS OLD IS OPEN UNTIL APRIL 20TH, 2015 IN SEVERAL CATEGORIES:

VISUAL ARTS/ILLUSTRATION: HAPPY MOMENTS
(Wiggling dog's tail, sun ray, smile, warm hug, etc.)
Illustrate what makes you happy.

VISUAL ARTS/MODEL: INSPIRATIONAL ROOM
Happiness is in the small things (your inspirational room).
Make a model, panorama, diorama or cylinder presentation of your dream room.

VISUAL ARTS/DESIGN: FLY, FLY, FLY, FLYING VEHICLE!
Design an ecological vehicle that will take care of nature and take you to purchase your dreams.

THEATRE: READY, THEATRE, GO!
Make and record your theatre play, dancing act or performance (up to 20 minutes), upload the video on YouTube and send us a link (Competition is opened for individuals, informal groups, primary school dramatic clubs, and dramatic studios. Selected plays and performances will be included in the main program of 8th BUDI.)

LITERATURE: STORY WORLD
Write your poem, fairy tale, comics or story.

MUSIC: MUSIC BOX
Present your own music, your music band, choir, dancing group (Competition is open for all talented children. Selected authors will be included in 8th BUDI main program).

ECOCLOGY/INNOVATION/EXPERIMENT: SCIENCE EXPERIMENT
Think up a science-fictional experiment or invention, drawing/video/model (Art-science competition for children innovators up to 15 years).

All competition categories will be open until April 20th, 2015. Author/and or group works may be submitted by mail or in person to:

Cultural Centre of Panjewe
Vojvode Željke Mitlića 4
25 000 Panjewe, Serbia
Or via e-mail to: budiforewards@gmail.com
(Please indicate in the subject line: For 8th BUDI)

Along with work, it is required to provide: author's name and surname, date of birth, school or organization, postal or e-mail address and contact telephone number.

Author or the applicant for the 8th BUDI competition is allowed to participate with more than one work within different categories. Works must be properly packed and protected if they are fragile. They must not be hidden or framed. Damaged or dirty works will not be taken into account when awarding nor shown to the public. The works will not be returned! By participating in the competition authors agree that their work can be used for the festival promotion.

The quality of works will be assessed by the jury, and the best works will be included in the official selection of the 8th International Biennale of Children's Artistic Expression and presented on the website: www.kulturniportal.rs and within the official program of 8th BUDI, that will be held from May 13th – June 13th, 2015, Panjewe, Serbia. Awarding ceremony will be organized during the BUDI festival.

For further information please contact us:
Sofija Curkovic,
Biserka Radenkovic,
8th BUDI Art directors
Cultural Centre of Panjewe
Vojvode Željke Mitlića 4
Panjewe 25 000
Serbia
Tel: +381 (0)42 800 8798
+381 (0)13 448 9405
Fax: +381 (0)13 440 945
E-mail: budiforewards@gmail.com

Браво, Миа!

Ученица grade 9Б, Миа Трифуновић, је освојила треће место на међународном музичком такмичењу у Паризу. Миа похађа Средњу музичку школу „Ватрослав Лисински“ у класи проф. Елене Шевер.

Честитамо!!!!

DEL F испит

У суботу, 18. маја, ученици Grade 5 наше школе су по први пут имали прилику да полажу DELF испит за стицање међународно признате дипломе из француског језика (за ниво А1.1 prim). Испит је одржан у Француској школи у Београду јер ове испите, за млађи школски узраст, најчешће полажу само ученици те школе. Срећни смо што смо ове и школске године и ми могли да будемо део те мале, али одабране дружине. Резултате испита очекујемо за месец дана. Bonne chance!

Планетаријум

Имали смо прилику 20. 5. 2019. да путујемо кроз свемир у мобилном планетаријуму који је био постављен у нашем балону за спорт. Био је то необичан школски час где смо, лежећи на леђима, били окружени звездама и планетама, које су се кретале, сударале, умирале и рађале. Погледали смо филм о Сунчевом систему и видели симулацију судара галаксија. Разговарали смо са астрономима и физичарима о истраживањима на пољу астрономије и могућностима живота на другим планетама. Заиста необично искуство и мали увод у чаробни свет астрономије!

ПУТУЈ У СВЕМИР
 ЈЕДИНСТВЕН ДОЖИВЉАЈ И НЕЗАБОРАВНО ИСКУСТВО У ОКУЖЕЊУ ПЛАНЕТА, САЗВЕЖЂА, ЗВЕЗДАНИХ ДАТА, ГАЛАКСИЈА, ГАЛАКСИЈА, ПРОФЕСИОНАЛНА ОПРЕМА СТРАНИХ ПУТЕВАЧА

ИНФОРМАЦИЈЕ И ЗАКАЗИВАЊЕ НА БРОЈ : **064 8650 252**

БЛИСКИ СУСРЕТ СА СВЕМИРОМ
у Мобилном Планетаријуму

Путовање кроз Космос (предавања + пројекције у планетаријуму) Шетња кроз сунчев систем (Фидојска + пројекције у планетаријуму)

Филмске пројекције (у планетаријуму)

Solar System

What is renewable energy?

Renewable energy uses energy sources that we cannot use up. For example, solar power from the sun is renewable because we cannot use all the sunlight from the sun. Examples of non-renewable energy sources include fossil fuels like coal and oil. Once we use or burn these resources, they are gone forever.

Why is renewable energy important?

Much of the world relies on non-renewable energy to heat their homes, power their electronic devices, and power their cars. Once these energy sources are used up, they will be gone forever.

Environment

Many renewable energy sources are also better for the environment than burning fossil fuels. They produce less pollution which will help protect the environment and provide us with cleaner air and water. Please think about this and start using renewable energy.

Алекса Љубичић 5В

Еко кућице за птице

Михајло Радојчић 1А

Леа Радловачки 1А

Дуња и Новак Ђуровић 1А

Софија Ђенић, Жељко Кељановић, Нађа ЗБ

Марија Радић 2А

Виктор Лука Крчевинац 2А

Гала Живковић и Емилија Девећ 3Б

Лара Хопл 2А

Петар Бенић 1А

2А и 2Б сумативни задатак транспорт

Г1 - објекти у насељу

2А и 2Б

1А сумативни задатак објекти у насељу

Најлепше је међу својима

„Где сам ја? Зашто је толико вруће?“, рекох отварајући очи и угледавши пешчану плажу и глави океан који се простирао километрима испред. Сав збуњен, рекао сам: „Како сам ја доспео овде?“

Таласи су се преламали долазећи до плаже остављајући иза себе мекан и мокар песек. Птице су летеле преко главог хоризонта, а ја сам лежао на глази са ногама у води скупљајући снагу да устанем. После гомиле безуспешних покушаја, ја сам коначно успео да се померим. Окренуо сам се и угледао шуму. Користећи сву своју снагу, дошао сам до сенке једног дрвета и ту пао од умора. Тек сам тада видео у коме је стању моје тело, било је пуно опекотина од сунца и много огреботина. Дигавши главу, видео сам птичија гнезда са малим птичицама које је мајка хранила. Изгледали су тако срећно тако весело. Окренувши главу према океану, видео сам делфине који су заједно искакали, а затим опет зарањали у дубине океана. Они су, такође, изгледали тако весело и срећно, као права породица. Сетивши се породице, запитао сам се где је моја породица. Нисам могао да се сетим. Колико год покушавао, у главу ми је долазио само неки познати глас, који је говорио: „Никада те нећу напустити.“ Осећао сам се усамљено гледајући све животиње срећне заједно. Моје срце је преправила туга и почео сам да плачем. Када сам коначно престао, угледао сам залазак сунца и од умора пао у сан. Од једном, нашао сам се у познатој просторији са још троје људи. Нисам им знао имена, али сам осећао да их некако познајем. Видевши ме, потрчали су ми у загрљај. Загривши ме, они нису рекли ни реч, али ја сам знао да су они моја породица и да се више никада нећемо раздвојити.

Не знам како сам доспеом на ону плажу, нити како сам добио оне опекотине, али ми је драго да сам на крају завршио са својом породицом, а то је био најлепши тренутак мог живота.

Никола Урошевић 8А

Александар Василић 6А

Радujem се сваком тренутку provedеним са њим

Ово је прича о једном несташном и немирном дечаку – мом брату Михајлу.

Ушао је у мој живот пре неколико година. Од тада више ништа није исто.

Може га свако препознати међу сто дечака истог раста и исто обучених. Има смеђу, ретко кад очешљану косу која га краси. Његове благе и лепе очи све виде: кад ја нешто погрешно урадим, кад му не учиним по вољи. Иако је већ велики, плаши се кад се посече, кад разбије колена, а тек кад га боли стомак пристиже баба, пуни велику флашу топлом водом и ставља му на стомак. Тада у кући настаје хаос, за Микија се тражи ханзагпласт, алкохол и лед. Воли да крије ствари по кући а нарочито кључеве. Једном је сакрио кључ у црево од усисивача. Данима смо га молили да нам открије где је кључ, а он није поклекао. Мики је познат као „велико сметало“. Када дођу моји другови, иако је млађи, жели да буде са нама и квари нам игру. Имамо млађу сестру Милицу. Много је воли, али јој ништа не да од играчака. Његове играчке су пиштољи и аутићи. Има их много, али ни један није цео, па га зовемо „штеточина“.

Иако је несташан и досадан, многа га волим. Биће Мики бољи кад крене у школу и кад почну обавезе.

Милан Радојичић 6А

Матеа Симић 7Б

Ива Кнежевић 8А

Лазар Савић 7А

Не бисте веровали

Сви смо другачији. Разликују нас интересовања и осећања. На исти начин се разликује и моја породица.

Мој тата и ја волимо адреналин, брзе возње, свемир, висину, бесконачност универзума и спортове, док моја мама не воли свемир и плаши се брзих возњи и висине. Постоје ствари које су нам заједничке као што су путовања и обиласци историјских налазишта. На једном од своих путовања отишли смо да обиђемо Музеј природних наука. Прва изложба коју смо обишли је била о великом праску. У тој изложби је постојао један огромни театар у ком се пушта филм о великом праску. Осећај је као да се стварно налазите у свемиру и путујете кроз време. Пошто моја мама не воли свемир, она је држала затворене очи цео филм. После тога смо отишли на изложбу о океанским животињама. Било је врло занимљивих ствари као што је симулатор који визуелизује океан са различитим рибама унутра. Једна од најзанимљивијих изложби је била о чулима. Ту се објашњавала фреквенција и видљивост људи и животиња.

У овом обиласку са осећала сам се као да сам пуна различитих открића која је људска цивилизација откривала свих ових векова. Једва чекам да сазнам још више тајни човечанства.

Ана Матић 6Б

Нађа Весић 6Б

Теодора Драголовић 6Б

Правих се речи увек касно сетим, одговор знам кад останем сам.

Често се догађа да се свађамо с неким, или причамо о нечему важном, да морамо да кажете нешто битно, нешто што ће променити све. У право време се ретко нађу корисне речи. Онда се изговори нека глупост, па човек побели као мртвa и ћути.

Враћаш се кући и стидиш се због тога што се ниси сетио речи који би ти помогле у тешкој ситуацији, а знаш их када останеш сам.

Када нешто не урадим или урадим нешто ужасно, па се наставници или родитељи се љуте на мене, ћутим и гледам у под, да се не сретнем са њиховим погледом који убија изнутра. Одлично се сећам једне ситуације, кад сам причао са својим пријатељем, у твари нисам причао, него сам урлао на целу улицу, сећам се да ми је поставио питање које ми није остало у глави, али је остало сећање да то питање одређује наш однос и то да ли ћемо остати пријатељи. Као дете се нисам сетио правих речи које би спасиле наше другарство. После дугог чекања мог другара, који је чекао моје усне да се отворе и кажу нешто, ја сам био закопан у месту и моје усне су биле камење које није могло да се одвоји. Он се окренуо и отишао, а ја сам остао да буљим у непокретни бетон, тражећи у дебелом слоју тог елемента одговоре на сва своја питања. Кад сам дошао кући, финовски таласи разних речи и реченица које сам могао да кажем мом најбољем пријатељу су ушли у мој дечији мозак. Следећи дан мој најбољи друг ме је игнорисао и није желео да ме чује. После те свађе он и ја више никада нисмо причали.

Сад увек тражим праве речи иако не успевам увек да их нађем. И из све снаге се трудим да не изгубим још једног најбољег друга.

Јефим Чубаков 8Б

Софија Ракић 7Б

Леа Марић 9А

Не бисте веровали

Једанаест је сати, а мени се још не спава. Гледам кроз прозор преко пута наше куће.

Гледам тако, све је мирно и тихо, покушавам да не обраћам пажњу, али запада ми за око она мала девојчица. Поцепана хаљиница и напоље хладно. Сандалице натопљене водом су у барици у којој стоји. Почела је да сипи киша и онај хладни ветар. „Неће се померити, нема шансе!“, рекла сам у себи. Тата је зове да дође под поткровље, али она одбија. Неће се макнути док не скупи довољно пара. Све се мислим, али опет сам сигурна да ли можда није злодело неког грозног човека?! Видим њене мале сузне очи. Мајка и отац је зову, али неће па неће да се склони са кише. Наиђе један комби и фљусссссс попрска је. Мала девојчица падне на бетон. Брзо сам легла јер нисам више могла да гледам. Заспала сам. Сутрадан ујутру све сам испричала родитељима, они су исто били згранути.

Дали смо тој породици све што им је требало, били су много срећни. Никада нећу заборавити осмехе на њиховим лицима, пуна наде, доброте и срећним погледима на будућности. Доброта је сама себи награда.

Лаура Брејер 6Б

Давид Ђуровић 6Б

Јан Нестеренко 8Б

Био је то страхан сан

Веома уобичајен понедељак опростио се од мене једним ружним сном.

Био је око девет увече. Тада сам легао да спавам, а најчудније од свега је то што сам одмах заспао, а још сам брже устао. А за то је била крива мама, пробудила ме је уз речи: „Устај, последњи је дан школе.“ Био сам збуњен, али у исто време и срећан. Све је ишло нормално, све док нисам стигао у школу. Око старе огласне табле, којој нико никада није придавао велики значај, скупила су се деца из свих разреда МУР програма. Требало ми је неколико минута да се пробијем до ње, а не дуго касније сазнао сам шта пише на њој.

„Драги ученици, због неприкладног понашања ученика у школу ће се ићи током летњег распуста.“

Био сам збуњен, уплашен... Нисам знао шта да радим. Ја то не могу да издржим, преуморан сам. Моја породица не може да иде на море без мене. Ко је још без предах ишао у школу?

Одједном се зачуло гласно пиштање. Схватио сам да је то био мој аларм, све је дошло на своје место после неколико минута.

За мене су овакве ствари страшније од зомбија или духова. Неки људи желе да им се снови остваре, али то није случај са мном.

Александар Радић 6А

Василије Трајковић 7А

Јан Нестеренко 8Б

Елена Кељановић 7А

Прича о мом деди и његовој борби за једнакост полова

Обично су жене дискриминисане, али постоје права која су ускраћена и мушкарцима. Тако је било све до 1975. године са правом мушкараца у Југославији да оду на боловање ради неге болесног детета. Када је мој тата био беба, ишао је у јаслице, али често се разболевао, а моја бака је тек добила посао па није могла одмах да иде на боловање. Зато је деда хтео да иде на боловање уместо ње, али то по закону није било могуће. Пошто су по Уставу оба родитеља равноправна деда је послао жалбу Уставном суду. Суд је тада донео одлуку да и мушкарци могу да одлазе на боловање ради неге детета, па су и закони промењени. Од тада и мушкарци у нашој земљи имају право на боловање ради неге детета.

Искра Џаковић 5А

Мој деда Милош Џаковић с мојим татом кад је био беба

Два пса – басна

Један пас живео у шуми, а један у стану. Пас из града позвао дивљег пса да дође да се играју и да не брине за храну јер у граду имају тоне и тоне хране. Рекао му је да ће све време проводити у игри јер не мора да брине ни око чега. Пристао је дивљи пас из шуме. Када се појавио у згради, станари су почели да вичу и да га избацују и гурају моткама.

Шуски пас је побегао главом без обзира и вратио се у своју шуму. Није му било тешко да се мучи за храну. Никада више није отишао код свог пријатеља, а није га ни позвао.

Баснописац Милутин Костић ЗА

Причао ми лист

Стајало дрво на ливади кога је красило мноштво листова. Док сам уживала у његовом хладу, препознала сам речи у његовом шуму листића. Шапутали су ми причу коју им причала мајка стабло.

„Наша претходна браћа су били веома срећни кад су се родили. Мали, зелени, нежни изникли су из малених пупољака. Цело пролеће и лето уживали су игри деце која су врштала испод крошње.

Али, дошли су први хладни дани. Са првом кишом су почели да кијају и да се смеју јер нису знали шта је то. Кијали су и кијали и заценили се од смеха. Деца су се уплашила и побегла од њиховог гласног шуштања. Кад су деца отишла, у госте им је дошао покисли зека. Испричао им је страшну причу. Сви су одједном престали да кијају и од страха попадали са грана.“

Ту причу нам је испричала наша мајка стабло.

Лола Петровић ЗА

Душан Бајец 9А

Нађа Вукмировић 8Б

Миа Трифуновић 9Б

Ветар ми је одувао гнездо

Када сам био мали, ветар ми је одувао гнездо.

Остао сам сам на земљи. Тражио сам маму и тату, али нисам могао да их нађем. Сакрио сам се испод једне терасе. Ушао сам у малу цев како ветар не би и мене одувао. Провукао сам се кроз тај отвор и нашао се на једној тераси. Тако углашен угледао сам мачку. Почео сам успаничено да цвркућем. Изашли су људи, отерали мог непријатеља и мене унели у кућу. Крило ми је било поломљено.

Дивни људи су ме одгајили и залечили ми крило.

У знак захвалности, отпевао сам им најлепшу песму и одлетео у висине.

Милутин Костић 3А

Нана Рабиновић Петровић 6Б

Драги Келсо,

Желим да ти кажем да те волим зато што ме учиш правилима понашања и да будем фина.

Лена Лукић 2Б

Драги Келсо,

Хвала ти што нам помаже око решавања малих проблема. Живот ми је лакши и лепши од када си дошао у нашу школу. Лакше решавам мале проблеме. Само погледам твоју слику, твој дивни лик и знам шта би ти урадио. Онда то урадим и ја и решим проблем.

Лола Петровић 3А

Михаило Митровић 7Б

Сећам се свог детињства

Ја сам Лола. Имам 35 година и живим са мамом и својом децом. Својој драгој дечици причам приче из детињства. Тада сам и срећна и тужна. Радо се сећам детињства, а понекад тугујем јер не траје заувек.

Када сам била мала, имала сам пуно другара. Школа се звала ОШ „Руђер Бошковић.“ Читали смо пуно књига и замишљали да смо и ми део тих авантура. Дружила сам се са Дуњом, Ланом и Хеленом.

Сада сам ветеринар и бринем о животињама. У школи ми је било забавно. Ишла сам на литерарну секцију код Сање. Славили смо Келсов рођендан и учили. А, тај Келсо нам је својим саветима помагао да научимо како да сами решимо мале проблеме.

Драга моја дечице, волела бих да и ваше детињство буде забавно као моје.

Лола Петровић ЗА

Милена Вићентић 7Б

Тара Милојевић 8А

Теодора Драгојловић 6Б

Теодора Матић 8Б

Јан Нестеренко 8Б

Најлепше је међу својима

Понекад, после дугог школског дана, легнем у страни кревет и сетим се својих родитеља и сестри. Убрзо ме обузме туга, нелагодност и страх ме преплави, подсећајући ме да сам тако далеко од њих. Са тим дивним људима имам толико прелепих успомена и обликовали су ме у особу која сам данас.

Сећам се, једног лепог пролећног дана, тата ме је извео напоље, рекавши ми да има изненађење за мене. Наравно, узбуђено сам скакутала лево-десно и нестрпљиво тискала татину руку. Коначно, мама је доукла розе-љубичасти бицикл са машинцом на волану и, када сам направила збуњен израз лица, тата ме је ставио на бицикл и рекао да је то мој нови бицикл. Тада сам још јаче скакутала лево-десно, грлила и љубила маму и тату и захваљивала им.

Морали смо да почнемо да се забављамо истог тренутка, па сам скочила на бицикл и покушала да окрећем педале. Следеће секунде, лежала сам на бетону са бициклом преко ногу. Испрва ми је то било чудно, али сам затим схватила да овај није имао помоћне тачкиће. Погледала сам у своје родитеље збуњено и забринуто, али њихов осигуравајући загрљај је све средио.

После неколико сати вежбања, поприлично добро сам возила тај нови бицикл и онда смо сви заједно отишли у вожњу по комшилуку. Лудо сам се забављала на новом бициклу све док се опет нисам нашла на тврдом бетону. Кренула сам да лијем оне крокодилске сузе чим сам видела крв. Цела породица ме је загрлила и рекла ми да то није ништа страшно и сестре су ми (уз татин новчани допринос) купиле мој омиљен сладолед.

Повреде које сам тог слатко-горког дана зарадила су прошле, али тренутно патим од другачијег бола. Вратила сам се у своју собу у школи у Америци, хиљадама километара далеко од свог од свог града, своје земље. Нема више сунца и новог бицикла и обузимају ме тај бол и туга. Бол на срцу који само они могу да излече, гаси мало светло у којем сијају, док се још пресећам те тоглине коју осећам када сам међу њима.

Ива Кнежевић 8А

Чекај, чекај, размислила сам и сад знам како ћу

Зовем се Ања. Идем у 4. разред основне школе. Одувек сам била стидљива и у школи сам имала само једну другарицу која се звала Софија. Нико није хтео да се дружи са нама зато што смо биле стидљиве и повучене. У нашем разреду имају три девојчице које су најпопуларније. Оне су Софију и мене увек исмевале и кад год би нам нешто рекле, ми бисмо увек ћутале. Мама ми је сваки дан говорила како треба да научим да се одбраним и да се више дружим са осталом децом.

Био је летњи распуст. Софија и ја смо се играле у парку са својим кучићима. Када смо седеле на клупама, пришла нам је једна девојчица и рекла је Софији: „Баш ти је ружна та мајица!“ Софија се много увредила и ништа није рекла. Размишљала сам шта да јој кажем, а да не упаднем у свађу. На крају сам рекла: „Ако се њој мајица свиђа, она ће да је носи.“ Девојчица је само отишла. Окренула сам се ка Софији и она је била много изненађена. Питала ме је како сам имала храбрости да јој то кажем. Рекла сам јој да сам једноставно морала да реагујем. Рекла сам јој да не треба да је интересује туђе мишљење и да треба да одреагује на прави начин. Заједно смо пролазиле кроз овакве ситуације и када смо се вратиле у школу, упознале смо нове пријатеље и постале смо отвореније. Знале смо како да се одбранимо и покажемо став. Софија и ја сада имамо више самопоуздања. Постала сам сигурнија у себе због једне најобичније ситуације у парку. А и послушала сам мамине савете како да будем сигурна у себе и како да се одбраним.

Кад год се сретнем са неком таквом ситуацијом, све сам сигурнија у себе и умет да реагујем, а често и да не реагујем, а да неко зна да је то веома речито.

Хана Борчић 8Б

Софија Ракић 7Б

Реља Карановић 6Б

Софија Ракић 7Б

Ива Кнежевић 8А

Хана Борчић 8Б

Дора Будеч 7Б

Јулија Мулопа 7Б

Ана Дикановић 7А

Хелена Савић 8А

Подсети ме шта то беше љубав

Подсети ме шта то беше љубав
Она коју си ми дала
Али сад кад те нема нисам здрав
Не знам да ли си то знала

Не како си могла
Да ме оставиш тада
Тог дана си ме сломила
А то ме боли још увек сада

И када назад будеш дошла
Усред дана пуног кише
Иако ћеш бити ту
Болеће ме то још више

И док ти мирно спаваш
Ја у другој соби патим
Боже шта сам ја скривио
Да морам ту цену да платим

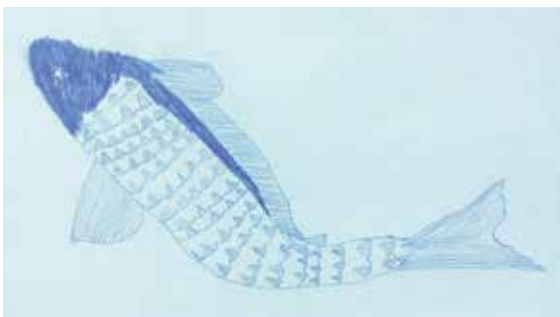
Након толико времена
Мало је фалило да све преболим
Али сад кад си се вратила
Схватам колико те у ствари волим

Поново си отишла
И опет си ме оставила
Али то боли само први пут
И зато ме не боли моја мила

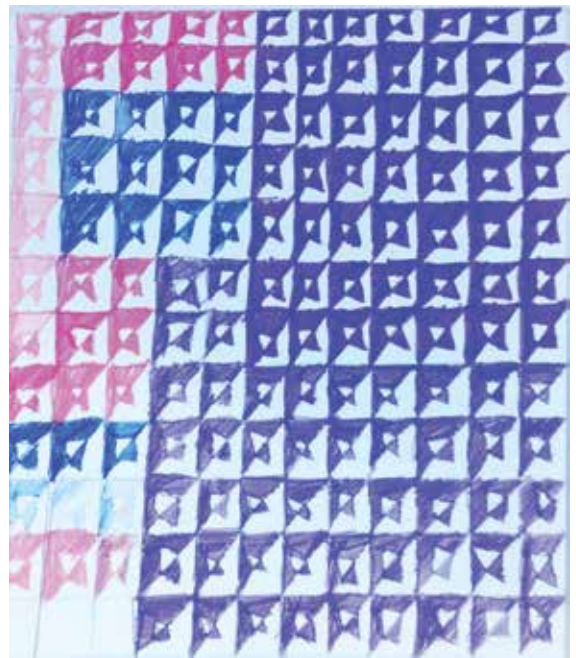
И још је која година прошла
И сада је време да и ја кренем
Али знај да када поново будеш дошла
Ја нећу ни да се окренем

Ја тебе и даље волим
Али нисам више у том истом болном кругу
Јер нисам могао да одолим
Да одем у свет и нађем другу.

Давид Седлар 9Б

Андреј Иванић 7Б

Маша Алеуровић 7Б

Лука Јаковљевић 8А

Јефим Чубаков 8Б

Не бисте веровали

Била је то нормална шетња и у њој тата, моја мама, мој брат, мој пас и ја. Све је било веома досадно док се ово није десило...

Моја породица и ја смо се шетали на Кошутњаку. Сви смо се добро осећали док нам није постало досадно. Ћутали смо и само смо шетали. Погледала сам у моје родитеље. Они су имали осмех нацртан на лицу, али се мој брат полако мрштио. Тад је имао само седам година и седмогодишњаци могу да буду много иритантни. „Хоћу у шуму!“, викнуо је гласно мој брат. Моји родитељи су само слегнули раменима и рекли да можемо. И, тако, ми смо кренули у шуми. Било је буба, биљка и блата свуда. Ишли смо дубоко у шуми и изгубили се. Мој тата је тражио мапе, свашта је тражио, али ништа. Док се мој тата нервирао, велика грана је пала баш поред мог пса и побегао је. Почели смо да је јуримо, али је била пребрза. Пала сам на стену и после мој брат на мене. Моји родитељи су тамо негде побегли, а ја сам овде са мојим братом. Почела сам да вичем, али нико није чуо. Из чиста мира сам чула лајање. Тог истог тренутка сам знала да је то Лиа. Пратила сам звук и видела како лаје на благо пуно злата. Касније су се и моји родитељи придружили. Нисмо могли да верујемо да смо нашли благо!

Иако је то свачији сан да нађе благо, ми смо дали неке коме више треба него нама. Свеједно, били смо срећни што смо поклонили то благо.

Софиа Балаћ 6Б

Јефим Чубаков 8Б

Давид Ђуровић 6Б

Јефим Чубаков 8Б

Давид Ђуровић 6Б

Дора Будеч 7Б

Коста Трифуновић 7А

Лука Игњатић 7А

Елена Кељановић 7А

Хара Љапис 7Б

Матеа Сумић 7Б

Михајло Марковић 7А

Маша Анџић 7Б

Симеон Влајић 8А

Љубав је само реч

Љубав је само реч.
Па, то је само једна обична,
безвредна реч!
Чему онда толика фрка око тога?

Све сузе проливане,
сви ти минути, сати, дани!
Потрошени на... шта?
Једну обичну реч?

Покушавам да схватим, али...
Не разумем.
Можда, али само можда,
љубав није само реч?

Љубави, кажи ми шта си? Ко си?
Да ли си све у мени, или ја у свему?
Да ли уопште постојиш?
Шта си ти у ствари?

Да ли си стварност? Или превара?
Или си само илузија,
у коју толико људи потоне
и више не може да се избави.

Да ли ико зна,
ико,
шта је она заправо?
Шта је љубав?

Је л' љубав, можда,
појава, збивање, или...
Право, правцато, изистинско
осећање?

Можда је љубав
оно што осећам када
Видим, додирнем, погледам...
Њега?

Када видим те,
те најлепше, најсјајније,
најпродорније,
главе очи.

Можда је то оно осећање,
које сви добро знамо,
када нам се стомак преврне
и под ногама нестане.

Вид ми се замути,
мозак полуди!
И одједном...
Не умем више да се контролишем.

Кад се он појави,
одједном ме, неочекивано,
преплаве топлота и срећа.
И заборавим на све.

Тада осећам само...
Не знам. Не знам шта.
Срећу, сунце, звезде, небо... Цео свет!
И... Љубав.

Значи, то је то!
То је љубав!
Најлепши, најдивнији
и најбољи осећај.

Љубав су:
Пољупци
Загрљаји
Речи.

Шетње,
Приче,
Игре,
И плес.

Љубав је двоје људи
који се воле!
Али стварно,
заиста воле.

Сада схватам.
Сада све схватам.
Љубав је,
„Волим те.“

Нисам била у праву.
Овај пут сам стварно,
можда чак и први пут,
погрешила.

Љубав је толико тога;
Цео живот, цео свет.
Љубав је све,
само не једна обична, глупа реч.

Миа Трифуновић 9Б

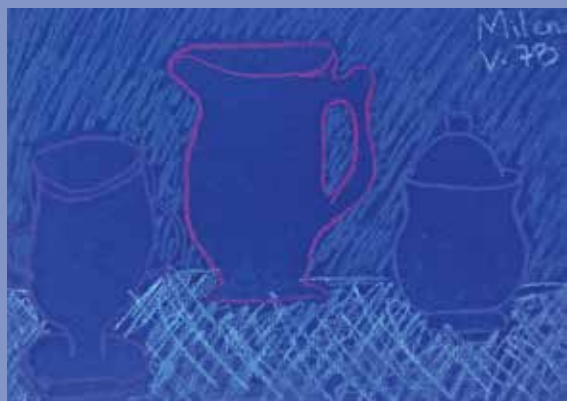
Милан Радојичић 6А

Милан Матић 6Б

Михајло Марковић 7А

Милена Вићентић 7Б

Софија Ракић 7Б

Милена Вићентић 7Б

Софија Балаћ 7Б

Sarah Esther Edlinger 85

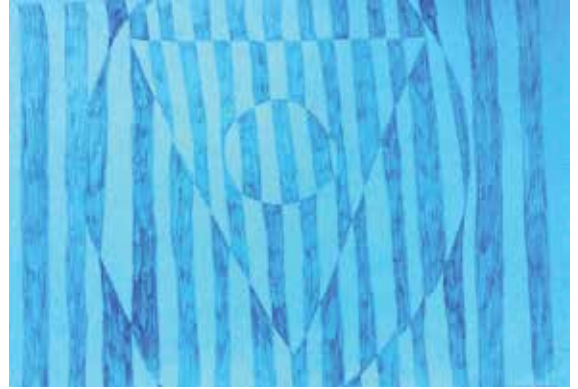
Тијана Љубић 8А

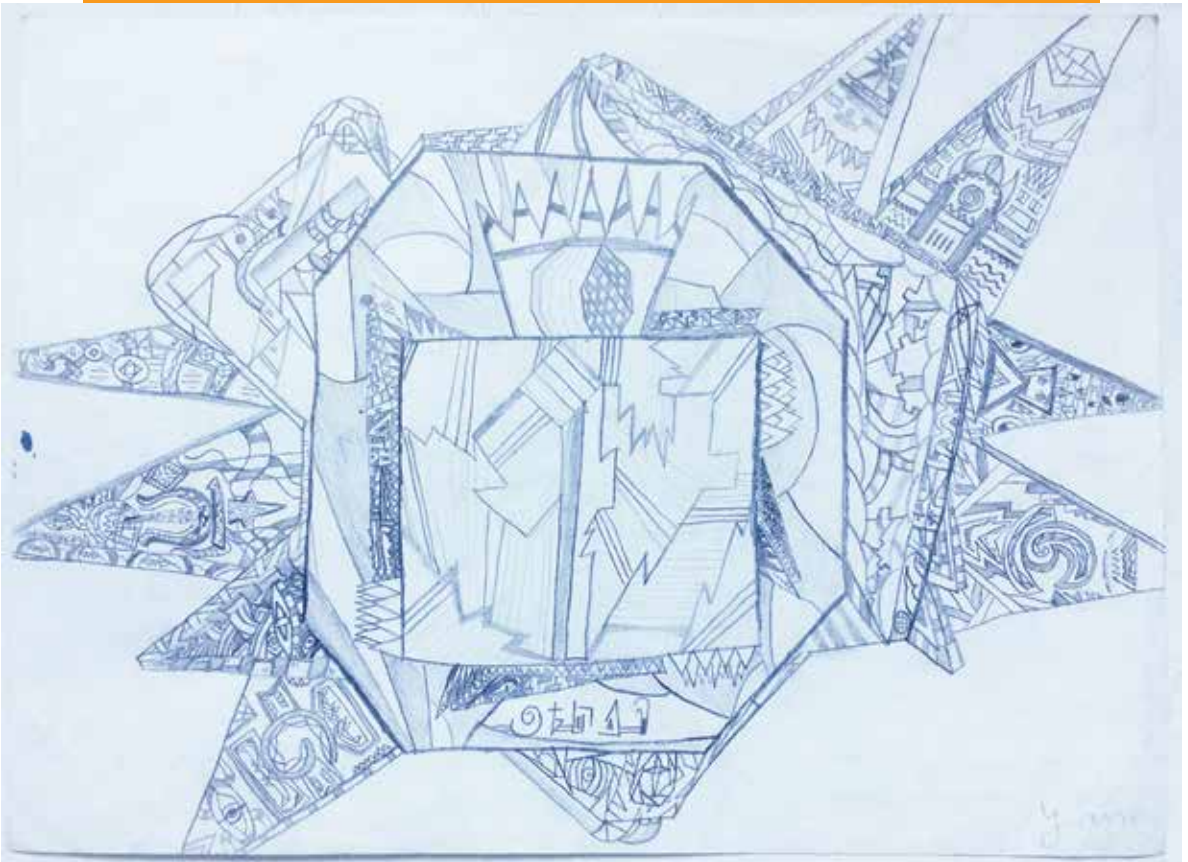
Софија Ракић 7Б

Софија Ракић 7Б

Вања Јојић 7Б

Јан Нестеренко 8Б

Бисери

- Током вожње по Царској бари капетан брода поставља питање ђацима да ли знају која је најмања птица на свету која се храни рибом. Ђаци не знају, а капетан им помаже: „Водо, водо, водо...” Марко 7а одушевљено устаје и узвикну: „Водоврабац!”
- „Деклинација је промена падежа по именским речима”, каже Ивона 6Б. (Читај: деклинација је промена именских речи по падежима)
- Никола 6Б се жали на другарицу: „Целу учионицу ми говори и смета.” (Читај: Током целог часа ми смета)
- „У Коњаку кнегиње Љубице...”, решава правописни задатак Никола 6Б. (Читај: Конаку).
- „Књига треба да буде пунија”, каже Александар 6А. (Читај: садржајнија)
- „Песма припада ускачком округу”, примећује Тара 8А. (Читај: кругу)
- Матија 8А ради тест из српског језика. Врло забринут, Матија позива наставницу и каже: „Није добро питање. Пише **скулптуру**. Цар је од Војводе Пријезде тражио сабљу, коња и жену, а не **скулптуру**.” „Матија, прочитај поново ову реч”, говори му наставница Весна и показује на реч коју Матија чита скулптура. „А, да, пише **супруга!**”
- То се догађа у ковачкој **ординацији**”, каже Тијана 8А. (Читај: радионици).
- „Ловач је кренуо у лов”, запажа Никола 6Б. (Читај: ловац)
- „Наставница Весна даје савет ученицима: „Подвците епитете благо **графитном руком**.” (Читај: графитном оловком)
- „То је био **Елијен Присли**”, одговара Никола 6Б. (Читај: Елвис)
- „Тај папир је **прозоран**”, каже Тифани 8А. (Читај: порозан)
- „Гос’н Ђумурија, бисте ли нам нешто о томе рекли?”, пита наставница Весна. „Бих, гос’н наставнице”, одговара Матеја 6Б. (Читај: господине)
- Филип 8Б се спрема за републичко такмичење и пита наставницу Весну како се акцентује имперфекат глагола пећи – пецијах. Наставница му одговори, а изненађени Филип узвикује: „Ох, мој живот је био **лаж!**”
- Такмичари из српског језика дефинишу јеловник за Тршић. Наставница Весна пита Фићу 8Б: „Коју врсту бурека хоћеш?” „Са месом”, каже Фића. „А коју количину?”, интересује наставницу. „Лепу”, одговара Фића на ту индискретност наставнице. Позива се и наставник Петар да помогне око те загонетне количине. Фића и наставник се одмах споразумеше. Наставница је ипак тријумфално колеги рекла да један придев прецизније дефинише количину од цифре.
- „Моја мама негодује што је стално исправљам у језичким погрешкама”, каже такмичар из српског језика Филип 8Б. „Немој да исправљаш, људи имају право да греше”, каже му наставница Весна, „шта је мама по професији?” „То је она професија у којој се ружно пише. Знате – фармацеут!”

Бисери предшколаца

Шта ради наш желудац?

Ако унесеш храну које смо се превише најели, онда желудац подригне!

*(Наравоученије: ако желите да ваш пробавни систем ради као сат, унесите што више хране да помогнете свом желуцу!
Или не...)*

Чему служе прозори на кући?

Лопов може да уђе и зима је, могу да се прехладе.

(Битно је бити брижан, чак и према лоповима. Затворите прозор да се не прехладе!)

Зашто људи морају сваког дана да иду на посао?

Зато што тако добијају више новца.

(Иначе, посао нам дође више као неки хоби...)

Зашто криминалце, лопове, убице стављамо у затворе?

Зато што они киднапују неког или убију.

Али зашто их стављамо у затворе?

Зато што су урадили кривично дело!

(Претпостављам да би професионална оријентација указала да овде имамо посла са будућим правником, адвокатом или судијом)

Зашто се за израду одела најчешће користи памук?

Да би имали одећу.

Па, добро, али зашто баш памук?

Када не би имали одећу, онда би се облачили у лист.

(Креативна идеја за модне креаторе: на следећој ревији представите ову визију, облачећи манекенке у креације направљене од лишћа!)

Зашто је важно одржати дато обећање?

На пример, ако ја кажем – „Ја сам много богата, немој да кажеш ником!“, а он каже, онда он није испунио обећање...

(Не обећавај, распричаће!)

Шта треба да урадиш када се посечеш прст?

Да идем код Јаце.

А ако Јаца није ту?

Да идем код тате!

(Јаца има решење за све здравствене проблеме)

Шта треба да радиш ако пронађеш нечији изгубљени новчаник у продавници?

На микрофону бих рекао продавачици: „Чији је ово?“ Дао у изгубљено-нађено, потражено-изнађено...

(У ери модерних технологија људима око себе се обраћамо искључиво користећи микрофон)

Шта треба да радиш ако кроз свој прозор видиш да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није сам код куће?

Ишао бих код ватрогасаца 193.

(Извините, комшија, морао сам да скокнем до ватрогасаца док је ваша кућа била у пламену)

Зашто људи морају сваког дана да иду на посао?

Да би зарадили паре и не знам шта уопште раде тамо!

(Увести дан посете запосленима, да бисмо видели ми зашто они уопште примају плату)

Зашто криминалце, лопове, убице стављамо у затворе?

То је исто као школа, кад су нпр. непослушни да не краду паре.

(Ако си непослушан, из школе пребацују право у затвор, то ти дође на исто)

Да не би правили проблеме у граду!

(Ми заустављамо проблеме у граду! У потпису: ваш затвор)

Бисери предшколаца

На којој страни света залази Сунце?

Кад падне ноћ, планета Земља се окренула у Индији...

(Ко жели да види добар залазак сунца, може да уплати путовање до Индије)

Колико има килограма у једној тони?

50 +

(Ово је податак који треба да знају они 11+, а не ови 6+)

Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Да би светлеле у ноћ.

(Новооткривена функција регистарских таблица у потпуности мења наш поглед на ноћну возњу)

Да бисмо видели иза ко се налази.

(Још једна новооткривена функција регистарских таблица мења нашу перспективу током возње)

Зашто је важно одржати дато обећање?

Мени је једном тата испунио жељу.

(Тата зна да одржи жељу)

Наведи ми четири земље се којима се граничи Србија.

Америка, Крушевац...

(Мисли глобално, делуј локално! Крушевац је свет)

Зашто је важно одржати дато обећање?

Да се то више никада не би десило!

(Просто да човек не пожели да му се икада то обећање деси)

Литерарна секција РУР

КАКО ЈЕ ЖИРАФА ДОБИЛА ДУГАЧАК ВРАТ?

1. ТЕГЛИЛА ЈЕ ВРАТ ДА БИ ДОХВАТИЛА ЛИШЋЕ. ЖИРАФЕ СЕ ВУКУ ЗА ВРАТОВЕ. ПОЈЕЛА ЈЕ СЕМНКУ ДРВЕТА, ПА ЈОЈ СТАБЛО ПОРАСЛО У ВРАТУ. (МИЛУТИН)
2. ЗУБИМА ЈЕ УХВАТИЛА ГРАНУ, А ОНДА ЈЕ ОСТАЛА ТАКО ДА ВИСИ СВЕ ДОК ЈОЈ СЕ ВРАТ НИЈЕ ИЗДУЖИО. (ЛОЛА)
3. ПРОГУТАЛА ЈЕ ДРШКУ ОД СТОЛА. (ЛЕНА)
4. ЖЕЛЕЛА ЈЕ ДА ПОСТАНЕ ГУСЕНИЦА. (ЛУКА)

КАКО ЈЕ БУБАМАРА ДОБИЛА ТУФНЕ?

1. ПОЈЕЛА ЈЕ ШУМСКИ ЈАГОДИЦУ. (ЛОЛА)
2. ШЕТАЛА ЈЕ ПО СТОЛУ ЈЕДНОГ МАЛОГ ЂАКА КОЈИ ЈЕ ТРЕСАО МАСТИЛО ИЗ ПЕНКАЛЕ. (МИЛУТИН)
3. ЦРНА БУБАМАРА ЈЕ ПОЦРВЕНЕЛА ОД СТИДА. (ЛЕНА)
4. ПАЛЕ СУ ШЉИВЕ НА ЊУ. (ЛУКА)

ШТА ЈЕ ХРАНИТЕЉСКА ПОРОДИЦА

ДОБРА ПОРОДИЦА КОЈА ИМА ПУНО ХРАНЕ. – Јован

ЗДРАВА ПОРОДИЦА – Угљеша

БРИЖНА ПОРОДИЦА КОЈА БРИНЕ О СВОЈИМ ЧЛАНОВИМА. – Лана

КАКО ЈЕ ЗЕКА ДОБИО ДУГАЧКЕ УШИ?

1. ПОПИО ТАБЛЕТЕ ЗА БРЗИ РАСТ. (ЛОЛА)
2. НИЈЕ ПРАО УШИ, ПА МУ ПОРАСЛЕ ПЕЧУРКЕ У УШИМА. НАРАСЛЕ СУ МУ УШИ ТАКО ШТО ЈЕ ПУНО СЛУШАО РАЗНЕ ЖИВОТИЊЕ. (МИЛУТИН)
3. МАЈКА ГА ЈЕ ВУКЛА ЗА УШИ ЈЕР НИЈЕ ХТЕО ДА ЈЕДЕ ШАРГАРЕПУ И КУПУС. (ЛУКА)

КАКО ЈЕ ЗЕБРА ДОБИЛА ПРУГЕ?

1. ПОЛИЗАЛА ЈЕ ПЕШАЧКИ ПРЕЛАЗ. (МИЛУТИН)
2. ПОЈЕЛА ЈЕ ЦРНУ БОЈУ. (ЛОЛА)
3. НАВИЈА ЗА ПАРТИЗАН. (САЊА)
4. ПОВРЕДИЛА СЕ, ПА СУ ЈОЈ СТАВИЛИ ЗАВОЈ, А ОНДА ЈЕ ОТИШЛА НА МОРЕ И ПОЦРНЕЛА. (ЛУКА)

2A

Јована Толимир 2А

Калина Ковачевић 1А

